

REGULAMENTUL (UE) NR. 537/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 aprilie 2014****privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Auditorii statutari și firmele de audit statutar sunt abilitați (abilitate) prin lege să efectueze audituri statutare ale entităților de interes public în scopul creșterii încrederii publicului în situațiile financiare anuale și consolidate ale acestor entități. Rolul de interes public al auditului statutar înseamnă că o comunitate largă de persoane și instituții se bazează pe calitatea activității unui auditor statutar sau a unei firme de audit. Un audit de bună calitate contribuie la funcționarea ordonată a piețelor prin îmbunătățirea integrității și eficienței situațiilor financiare. Ca atare, auditorii statutari îndeplinesc o funcție socială deosebit de importantă.
- (2) Legislația Uniunii prevede că situațiile financiare, compuse din situații financiare anuale sau situații financiare consolidate, ale instituțiilor de credit, societăților de asigurări, emitenților de valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată, instituțiilor de plată, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), instituțiilor emittente de monedă electronică și ale fondurilor de investiții alternative sunt auditate de una sau mai multe persoane autorizate să desfășoare astfel de audituri în conformitate cu legislația Uniunii, mai precis: articolul 1 alineatul (1) din Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽³⁾, articolul 1 alineatul (1) din Directiva 91/674/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, articolul 73 din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, articolul 3 alineatul (1) din

⁽¹⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 61.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 3 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

⁽³⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind conturile anuale și conturile consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7).

⁽⁵⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

⁽⁶⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 22 alineatul (3) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. Mai mult, articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ impune, de asemenea, ca situațiile financiare anuale ale societăților de investiții să fie auditate atunci când nu se aplică Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.

- (3) Condițiile de autorizare a persoanelor responsabile cu efectuarea auditului statutar, precum și cerințele minime pentru desfășurarea unui astfel de audit statutar sunt prevăzute în Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (4) La 13 octombrie 2010, Comisia a publicat o carte verde intitulată „Politica de audit: lecțiile crizei”, prin care a lansat o consultare publică amplă, în contextul general al reformei cadrului de reglementare a piețelor financiare, asupra rolului și incidenței auditului și asupra modului în care funcția auditului poate fi extinsă pentru a contribui la îmbunătățirea stabilității financiare. Respectiva consultare publică a concluzionat că prevederile Directivei 2006/43/CE privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate ale entităților de interes public pot fi îmbunătățite. La 13 septembrie 2011, Parlamentul European a publicat un raport din proprie inițiativă privind respectiva carte verde. Comitetul Economic și Social European a adoptat, de asemenea, un raport privind respectiva carte verde la 16 iunie 2011.
- (5) Este important să se stabilească norme detaliate pentru a se garanta că auditurile statutare ale entităților de interes public sunt efectuate la un nivel de calitate corespunzător, de către auditori statutari și firme de audit statutar care îndeplinesc cerințe stricte. Un regim de reglementare comun ar trebui să îmbunătățească integritatea, independența, obiectivitatea, responsabilitatea, transparența și fiabilitatea auditorilor statutari și ale firmelor de audit care efectuează audituri statutare ale unor entități de interes public, contribuind la calitatea auditului statutar în Uniune și, prin urmare, la funcționarea fără probleme a pieței interne, ducând la un nivel ridicat al protecției consumatorilor și a investitorilor. Elaborarea unui act normativ distinct privind entitățile de interes public asigură, de asemenea, un grad înalt de armonizare și o aplicare uniformă a normelor, contribuind astfel la funcționarea mai eficientă a pieței interne. Aceste cerințe stricte ar trebui să fie aplicabile auditorilor statutari și firmelor de audit numai în măsura în care efectuează audituri statutare ale unor entități de interes public.
- (6) Auditul statutar al cooperativelor de credit și al băncilor de economii se caracterizează în anumite state membre printr-un sistem care nu permite cooperativelor de credit și băncilor de economii să își aleagă în mod liber auditorul statutar sau firma de audit. Asociația de audit din care face parte cooperativa de credit sau banca de economii în calitate de membru este obligată prin lege să efectueze auditul statutar. Astfel de asociații de audit funcționează pe baze nelucrative, fără a urmări interese comerciale, după cum reiese din natura lor juridică. Mai mult, unitățile organizaționale ale acestor asociații nu sunt asociate cu un interes economic comun, lucru care le-ar putea periclita independența. În mod asemănător, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a scuti de la aplicarea prezentului regulament cooperativele de credit în sensul articolului 2 punctul 14 din Directiva 2006/43/CE, băncile de economii sau entitățile similare, astfel cum sunt menționate la articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, sau filialele ori succesorii legali ai acestora, cu condiția respectării principiilor de independență prevăzute în Directiva 2006/43/CE.

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emidente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽⁵⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

- (7) Nivelul și structura onorariilor primite de la o entitate auditată pot să amenințe independența unui auditor statutar sau a unei firme de audit. Prin urmare, este important să se garanteze că onorariile de audit nu sunt condiționate în niciun fel, iar în cazul în care onorariile de audit percepute unui singur client, inclusiv filialelor sale, au o valoare considerabilă, să se stabilească o procedură specifică, care să implice comitetul de audit, în scopul de asigurarea calității auditului. Dacă auditorul statutar sau de audit devine dependent în mod excesiv de un client unic, comitetul de audit ar trebui să decidă, pe baza unor justificări corespunzătoare, dacă auditorul statutar sau firma de audit poate continua să efectueze auditul statutar. Cu ocazia luării unei astfel de decizii, comitetul de audit ar trebui să țină seama, printre altele, de amenințările la adresa independenței și de consecințele unei astfel de decizii.
- (8) Independența auditorilor statutari, a firmelor de audit sau a membrilor rețelelor din care aceștia fac parte poate fi compromisă prin prestarea anumitor servicii, altele decât cele de audit statutar (servicii care nu sunt de audit) către entitățile auditate. Prin urmare, este oportună interzicerea prestării anumitor servicii care nu sunt de audit, precum anumite servicii fiscale, de consultanță și de consiliere în beneficiul entității auditate, al întreprinderii-mamă a acesteia și al întreprinderilor pe care aceasta le controlează pe teritoriul Uniunii. Serviciile care implică asumarea unui rol în gestiunea sau procesul decizional ale entității auditate ar putea include gestionarea capitalului circulant, furnizarea de informații financiare, optimizarea proceselor comerciale, gestionarea numerarului, întocmirea dosarului prețurilor de transfer, eficientizarea lanțului de distribuție și servicii similare. Serviciile legate de finanțarea, structura capitalului și alocarea acestuia și strategia de investiții ale entității auditate ar trebui interzise, cu excepția prestării de servicii precum servicii de evaluare prealabilă ("due diligence"), emiterea de scrisori de confort în legătură cu prospecte emise de entitatea auditată și alte servicii de asigurare.
- (9) Statele membre ar trebui să poată decide să permită auditorilor statutari și firmelor de audit să presteze anumite servicii fiscale și de evaluare atunci când astfel de servicii nu sunt semnificative sau nu au niciun efect direct, separat sau în formă agregată, asupra situațiilor financiare auditate. Atunci când asemenea servicii implică o planificare fiscală agresivă, acestea nu ar trebui considerate ca fiind nesemnificative. În consecință, un auditor statutar sau o firmă de audit nu ar trebui să presteze asemenea servicii în beneficiul entității auditate. Un auditor statutar sau o firmă de audit ar trebui să poată presta servicii care nu sunt de audit, care nu sunt interzise de prezentul regulament, dacă prestarea acestor servicii face obiectul unei aprobări prealabile din partea comitetului de audit, iar auditorul statutar sau firma de audit se declară mulțumită de faptul că prestarea acestor servicii nu constituie o amenințare pentru independența auditorului statutar sau a firmei de audit care nu poate fi redusă la un nivel acceptabil prin aplicarea măsurilor de protecție.
- (10) În vederea evitării conflictelor de interese, este important ca, înainte de a accepta sau de a continua o misiune de audit statutar la o entitate de interes public, auditorul statutar sau firma de audit să verifice dacă aceasta îndeplinește cerințele de independență și, mai precis, dacă în urma relației cu entitatea respectivă nu apar aspecte care îi periclitează independența. Auditorul statutar sau firma de audit ar trebui să prezinte anual comitetului de audit al entității auditate o confirmare a poziției sale independente și să discute cu membrii respectivului comitet despre orice amenințări la adresa independenței sale și despre măsurile luate pentru a diminua aceste amenințări.
- (11) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ ar trebui să reglementeze prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în conformitate cu prezentul regulament, iar prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să facă obiectul supravegherii autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Orice schimb sau transmitere de informații efectuată de autoritățile competente ar trebui să respecte normele privind transferul datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE.
- (12) Evaluarea temeinică a controlului calității pentru auditurile efectuate în cadrul fiecărei misiuni va contribui la un audit de înaltă calitate. Drept urmare, auditorul statutar sau firma de audit ar trebui să elaboreze raportul de audit numai după ce a finalizat evaluarea controlului calității misiunii.
- (13) Concluziile auditului statutar al unei entități de interes public ar trebui să fie prezentate factorilor interesați în raportul de audit. Pentru a spori încrederea factorilor interesați în situațiile financiare ale entității auditate, este foarte important ca raportul de audit să fie bine fondat și justificat. Pe lângă informațiile care se impune a fi furnizate în conformitate cu articolul 28 din Directiva 2006/43/CE, raportul de audit ar trebui să cuprindă în special informații suficiente privind independența auditorului statutar sau a firmei de audit, precum și privind prezența sau absența capacității auditorului statutar de a depista neregularități, inclusiv fraude.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (14) Îmbunătățirea comunicării dintre auditorul statutar sau firma de audit, pe de o parte, și comitetul de audit, pe de altă parte, ar permite îmbunătățirea semnificativă a calității auditului statutar al entității verificate. În plus față de un dialog constant în cursul derulării auditului statutar, este important ca auditorul statutar sau firma de audit să transmită comitetului de audit un raport suplimentar mai detaliat al concluziilor auditului statutar. Acest raport suplimentar ar trebui transmis comitetului de audit cel târziu concomitent cu raportul de audit. La cerere, auditorul statutar sau firma de audit ar trebui să discute cu comitetul de audit despre chestiunile esențiale care au fost menționate în raportul suplimentar. De asemenea, ar trebui ca un astfel de raport suplimentar detaliat să fie pus la dispoziția autorităților competente responsabile de supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit, la cererea acestora, precum și la dispoziția părților terțe, în cazul în care dreptul intern prevede aceasta.
- (15) Auditorii statutari sau firmele de audit transmit autorităților competente care supraveghează entitățile de interes public informații privind fapte sau decizii care ar putea reprezenta o încălcare a normelor care reglementează activitățile entității auditate sau o piedică la funcționarea continuă a entității auditate. Cu toate acestea, atribuțiile de supraveghere ar fi facilitate dacă organismele de supraveghere a instituțiilor de credit și a societăților de asigurări și auditorii statutari și firmelor de audit ale acestora ar fi obligate să mențină un dialog eficace.
- (16) Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ a stabilit rolul Comitetului european pentru risc sistemic (CERS). Rolul CERS este de a monitoriza acumularea de riscuri sistemice în Uniune. Având în vedere informațiile la care au acces auditorii statutari și firmele de audit ale instituțiilor financiare de importanță sistemică, experiența lor ar putea ajuta CERS în activitatea sa. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să faciliteze un forum anual și anonim de dialog, la nivel de sector, între auditorii statutari și societățile de audit pe de o parte și CERS, pe de altă parte.
- (17) Pentru a crește credibilitatea și responsabilitatea auditorilor statutari și a firmelor de audit care derulează audituri statutare la entitățile de interes public, este important să crească și transparența rapoartelor întocmite de auditorii statutari și de firmele de audit. În consecință, auditorilor statutari și firmelor de audit ar trebui să li se solicite să furnizeze informațiile financiare, care să prezinte, în special, cifra de afaceri totală defalcată pe onorarii achitate de entitățile de interes public, onorarii de audit achitate de alte entități și onorarii pentru alte servicii. Auditorii ar trebui să furnizeze și informații financiare la nivelul rețelei din care fac parte. Auditorii statutari și societățile de audit ar trebui să furnizeze autorităților competente informații suplimentare cu privire la onorariile de audit, în vederea simplificării atribuțiilor de supraveghere ale acestora.
- (18) Este important să se consolideze rolul comitetului de audit în desemnarea unui nou auditor statutar sau a unei noi firme de audit, pentru ca adunarea generală a acționarilor sau a membrilor entității auditate să decidă în cunoștință de cauză. Astfel, atunci când organismul administrativ sau de supraveghere înaintează o propunere adunării generale, ar trebui să menționeze dacă propunerea respectă preferința comitetului de audit, iar în caz contrar, care sunt motivele. Recomandarea comitetului de audit ar trebui să includă cel puțin două opțiuni posibile pentru misiunea de audit și o preferință justificată corespunzător pentru una dintre ele, astfel încât să se poată face o alegere reală. Pentru ca recomandarea să furnizeze o justificare corectă și adecvată, comitetul de audit ar trebui să utilizeze rezultatele unei proceduri obligatorii de selecție organizate de entitatea auditată, sub responsabilitatea comitetului de audit. Entitatea auditată nu ar trebui să împiedice auditorii statutari sau firmele de audit care dețin o cotă redusă de piață să prezinte în cadrul procedurii de selecție propuneri pentru misiunea de audit. Documentația procedurii de licitație ar trebui să cuprindă criteriile de selecție transparente și nediscriminatorii care să fie utilizate la evaluarea propunerilor. Cu toate acestea, având în vedere că o astfel de procedură de selecție ar presupune costuri prea ridicate pentru societățile cu o capitalizare bursieră redusă sau pentru entitățile de interes public mici și mijlocii, având în vedere dimensiunea acestora, este oportun ca astfel de societăți și entități să fie scutite de obligația organizării unei proceduri de selecție a unui nou auditor statutar sau a unei noi firme de audit.
- (19) Dreptul adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității auditate de a-și alege auditorul statutar sau firma de audit nu ar mai avea valoare în cazul în care entitatea auditată ar încheia un contract cu un terț prin care i s-ar restrânge acest drept. În consecință, orice clauză contractuală convenită între entitatea auditată și un terț cu privire la desemnarea sau restrângerea dreptului de a alege la anumiți auditori statutari sau la anumite firme de audit ar trebui considerată nulă și neavenită.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

- (20) Numirea a doi sau mai mulți auditori statutari sau firme de audit de către entitățile de interes public ar consolida scepticismul profesional și ar contribui la creșterea calității auditului. De asemenea, această măsură, combinată cu prezența firmelor mai mici de audit pe piața serviciilor de audit, ar facilita dezvoltarea capacității acestor firme, extinzând astfel sfera alternativelor aflate la dispoziția entităților de interes public în ceea ce privește alegerea auditorilor statutari și a firmelor de audit. În consecință, entitățile de interes public de dimensiuni mari ar trebui încurajate și stimulate să desemneze mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit care să efectueze auditul statutar.
- (21) Pentru a preîntâmpina pericolul familiarizării și a consolida, astfel, independența auditorilor statutari și a firmelor de audit, este important să se stabilească o durată maximă a misiunii de audit efectuate de un auditor statutar sau de o firmă de audit la o anumită entitate auditată. De asemenea, în vederea consolidării independenței auditorului statutar sau a firmei de audit, a consolidării scepticismului profesional și a creșterii calității auditului, prezentul regulament prevede următoarele alternative în vederea prelungirii duratei maxime: reorganizarea periodică și în mod deschis a licitațiilor sau numirea a doi sau mai mulți auditori statutari sau firme de audit de către entitățile de interes public. De asemenea, implicarea unor firme de audit mai mici în cadrul acestor măsuri ar facilita dezvoltarea capacității acestor firme, extinzând astfel sfera alternativelor aflate la dispoziția entităților de interes public în ceea ce privește alegerea auditorilor statutari și a firmelor de audit. De asemenea, ar trebui să se stabilească un mecanism adecvat de rotație treptată a principalilor parteneri de audit care efectuează auditul statutar în numele firmei de audit. Este de asemenea important să se prevadă o perioadă adecvată în decursul căreia auditorul statutar sau firma de audit să nu poată efectua auditul statutar al aceleiași entități. Pentru a asigura o tranziție fără probleme, fostul auditor statutar ar trebui să îi transmită noului auditor statutar un dosar de predare cu informații pertinente.
- (22) În vederea asigurării unui nivel ridicat de încredere a investitorilor și a consumatorilor în piața internă, prin evitarea conflictelor de interese, auditorii statutari și firmele de audit ar trebui să fie supravegheate corespunzător de autorități competente care sunt independente de profesia de auditor și care au capacitatea, experiența și resursele necesare. Statele membre ar trebui să poată delega sau să poată autoriza autoritățile lor competente să delege oricare dintre atribuțiile lor, cu excepția celor legate de sistemul de asigurare a calității, de investigații și de sistemele disciplinare, altor autorități sau organisme. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată alege să delege atribuțiile legate de sistemele disciplinare altor autorități și organisme cu condiția ca majoritatea persoanelor implicate în guvernarea autorității sau organismului în cauză să fie independente de profesia de auditor. Autoritățile naționale competente ar trebui să aibă competențele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile de supraveghere, inclusiv capacitatea de a accesa date, de a obține informații și de a desfășura inspecții. Aceste autorități ar trebui să se specializeze în supravegherea piețelor financiare, în respectarea obligațiilor de raportare financiară sau în supravegherea auditului statutar. Cu toate acestea, ar trebui să existe posibilitatea ca supravegherea respectării obligațiilor impuse autorităților de interes public să fie realizată de autoritățile competente responsabile cu supravegherea acestor entități. Nu ar trebui să existe posibilitatea ca auditorii statutari sau firmele de audit să exercite influențe necorespunzătoare asupra finanțării autorităților competente.
- (23) Dacă există o cooperare reală între autoritățile însărcinate cu diferite atribuții la nivel național, se va îmbunătăți și calitatea activităților de supraveghere. Prin urmare, autoritățile competente de supravegherea respectării obligațiilor privind auditul statutar al entităților de interes public ar trebui să coopereze cu autoritățile responsabile pentru atribuțiile prevăzute în Directiva 2006/43/CE, cu autoritățile de supraveghere a entităților de interes public și cu unitățile de informații financiare menționate în Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (24) Asigurarea calității auditului statutar prin mijloace externe este esențială pentru un audit de înaltă calitate. Informațiile financiare publicate sunt mai credibile, iar acționarii, investitorii, creditorii și alte părți interesate sunt mai bine protejate. Auditorii statutari și firmele de audit ar trebui, prin urmare, să se supună unui sistem de asigurare a calității aflat în responsabilitatea autorităților competente, garantând astfel obiectivitatea și independența față de profesia de auditor. Verificările de asigurare a calității ar trebui organizate astfel încât fiecare auditor statutar sau societate de audit care desfășoară audituri la entități de interes public să fie supusă unei verificări de asigurare a calității pe baza unei analize a riscurilor. În cazul auditorilor statutari și al firmelor de audit care desfășoară

⁽¹⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

audituri statutare la entități de interes public altele decât cele definite la articolul 2 punctele 17 și 18 din Directiva 2006/43/CE, respectiva verificare ar trebui să se efectueze cel puțin o dată la trei ani și, în restul cazurilor, cel puțin o dată la șase ani. În Recomandarea 2008/362/CE a Comisiei din 6 mai 2008 privind asigurarea calității externe pentru auditorii legali și firmele de audit care auditează entități de interes public ⁽¹⁾ se furnizează informații privind modul în care ar trebui efectuate inspecțiile. Verificările de asigurare a calității ar trebui să fie adecvate și proporționale cu amploarea și complexitatea activității auditorului statutar sau a firmei de audit verificate.

- (25) Piața serviciilor de audit statutar furnizate entităților de interes public evoluează în timp. Prin urmare, este necesar ca autoritățile competente să monitorizeze evoluțiile de pe piață, în special în ceea ce privește riscurile care apar în cazul unei concentrări mari pe piață, inclusiv în sectoare specifice, precum și rezultatele activității comitetelor de audit.
- (26) Transparența activităților autorităților competente ar trebui să contribuie la sporirea încrederii investitorilor și a consumatorilor în piața internă. Ca urmare, autoritățile competente ar trebui să fie obligate să raporteze periodic activitățile derulate și să publice informații sub formă consolidată despre constatările și concluziile inspecțiilor sau sub formă individuală atunci când statele membre dispun aceasta.
- (27) Cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre poate contribui semnificativ la asigurarea unui nivel înalt și consecvent de calitate a auditului statutar în cadrul Uniunii. Prin urmare, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să coopereze, atunci când este necesar, în vederea îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere privind auditul statutar. În ceea ce privește reglementarea și supravegherea, autoritățile ar trebui să respecte principiul competenței statului membru de origine în care este autorizat auditorul statutar sau societatea de audit și în care își are sediul social entitatea auditată. Cooperarea dintre autoritățile competente ar trebui să fie organizată în cadrul unui comitet al organismelor europene de supraveghere a auditorilor (COESA), care ar trebui să fie compus din reprezentanți la nivel înalt ai autorităților competente. Pentru a îmbunătăți aplicarea consecventă a prezentului regulament, COESA ar trebui să poată adopta orientări sau avize neobligatorii. De asemenea, ar trebui să faciliteze schimbul de informații, să ofere consiliere Comisiei și să contribuie la evaluări și examinări tehnice.

În scopul efectuării evaluării tehnice a sistemelor de supraveghere publică ale țărilor terțe și a cooperării internaționale dintre statele membre și țările terțe în acest domeniu, COESA ar trebui să instituie un subgrup prezidat de membrul numit de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe — AEVMP) ⁽²⁾ și ar trebui să solicite asistență din partea AEVMP, a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană — ABE) ⁽³⁾ sau a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale — EIOPA) ⁽⁴⁾ în măsura în care solicitarea acestora se referă la cooperarea internațională dintre statele membre și țările terțe în domeniul auditului statutar al entităților de interes public supravegheate de aceste autorități europene de supraveghere. Secretariatul COESA ar trebui fie asigurat de către Comisie și, pe baza programului de activitate aprobat de COESA, ar trebui să includă cheltuielile aferente în estimările sale pentru anul următor.

- (28) Cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să cuprindă verificarea asigurării calității și asistență în investigațiile privind modul de desfășurare a auditurilor statutare ale entităților de interes public, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul investigației nu constituie o încălcare a unui act administrativ sau cu putere de lege în vigoare în statele membre vizate. Modalitățile de cooperare între autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să includă posibilitatea creării unor colegii care să reunească autoritățile competente și delegarea atribuțiilor între ele însele. O astfel de cooperare ar trebui să țină cont de conceptul de rețea în care funcționează auditorii statutari și firmele de audit. Autoritățile competente ar trebui să respecte normele corespunzătoare de confidențialitate și de păstrare a secretului profesional.

⁽¹⁾ JO L 120, 7.5.2008, p. 20.

⁽²⁾ Autoritatea europeană de supraveghere instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽³⁾ Autoritatea europeană de supraveghere instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Autoritatea europeană de supraveghere instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

- (29) Relațiile dintre piețele de capital impun abilitarea autorităților naționale competente de a coopera cu autoritățile și organismele de supraveghere din țări terțe în ceea ce privește schimbul de informații sau verificările de asigurare a calității. Cu toate acestea, atunci când cooperarea cu autoritățile din țări terțe implică documente de lucru privind auditul sau alte documente deținute de auditorii statuari sau de firmele de audit, ar trebui să se aplice procedurile prevăzute în Directiva 2006/43/CE.
- (30) Pentru a asigura funcționarea în bune condiții a piețelor de capital, este necesară o capacitate sustenabilă de prestare a serviciilor de audit și o piață competitivă a acestora, pe care să fie prezente suficienți auditori statuari și firme de audit capabili să efectueze audituri statutare la entități de interes public. Autoritățile competente și Rețeaua europeană în domeniul concurenței (REC) ar trebui să raporteze modificările aduse de prezentul regulament în structura pieței serviciilor de audit.
- (31) Procedurile în baza cărora Comisia adoptă acte delegate ar trebui să fie aliniate la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, în speță, la articolele 290 și 291, de la caz la caz. Pentru a se ține seama de evoluțiile din domeniul auditului și de cele ale profesiei de auditor, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Actele delegate sunt necesare mai ales în vederea adoptării standardelor internaționale de audit în domeniul practicilor de audit și al independenței și al controalelor interne ale auditorilor statuari și ale firmelor de audit. Standardele internaționale de audit adoptate nu ar trebui să modifice sau să se adauge niciuneia dintre cerințele prezentului regulament, cu excepția cazurilor precizate expres. Prezintă o importanță deosebită ca în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.

Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, în timp util și în mod adecvat, a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (32) Pentru a asigura securitatea juridică și tranziția fără probleme la sistemul introdus de prezentul regulament, este important să se introducă o perioadă de tranziție în ceea ce privește punerea în aplicare a obligativității rotației auditorilor statuari și a firmelor de audit și a obligației de a organiza o procedură de selecție a auditorului statutar și a firmei de audit.
- (33) Trimiterile la dispozițiile din Directiva 2006/43/CE ar trebui să fie interpretate ca trimiteri la dispozițiile de drept intern care transpun respectivele dispoziții din Directiva 2006/43/CE. Noul cadru european de audit, instituit prin prezentul regulament și prin Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ înlocuiește cerințele existente prevăzute în Directiva 2006/43/CE și ar trebui să fie interpretat fără trimitere la vreun instrument precedent, precum recomandările Comisiei adoptate în temeiul cadrului anterior.
- (34) Deoarece obiectivele prezentului regulament, mai precis clarificarea și definirea mai exactă a rolului auditului statutar în cazul entităților de interes public, îmbunătățirea informațiilor furnizate de auditorul statutar sau de firma de audit către entitatea auditată, investitori și alți factori interesați, îmbunătățirea canalelor de comunicare dintre auditori și organismele de supraveghere a entităților de interes public, prevenirea conflictelor de interese care apar în urma prestării de servicii care nu sunt de audit către entitățile de interes public, reducerea riscului de apariție a unor conflicte de interese din cauza sistemului actual în care „entitatea auditată selectează și plătește auditorul” sau a pericolului familiarizării, simplificarea schimbării auditorului statutar sau a firmei de audit și a alegerii unui auditor statutar sau a unei societăți de audit pentru entitățile de interes public, extinderea sferei alternativelor aflate la dispoziția entităților de interes public în ceea ce privește alegerea auditorilor statuari și a societăților de audit auditori și îmbunătățirea eficacității, a independenței și a consecvenței reglementării și supravegherii auditorilor statuari și a firmelor de audit care efectuează audituri statutare la entități de interes public, inclusiv în ceea ce privește cooperarea la nivelul Uniunii, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător la nivelul statelor membre, dar, având în vedere amploarea lor, pot fi îndeplinite mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor menționate.

⁽¹⁾ Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate (a se vedea pagina 196 din prezentul Jurnal Oficial).

- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai precis dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de a desfășura o activitate comercială, și trebuie aplicat în conformitate cu drepturile și principiile respective.
- (36) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 23 aprilie 2012 ⁽²⁾.
- (37) Prin prezentul regulament și prin Directiva 2014/56/UE ar trebui să se stabilească un nou cadru juridic referitor la auditul statutar al situațiilor financiare anuale sau consolidate, iar Decizia 2005/909/CE a Comisiei ⁽³⁾ ar trebui, prin urmare, să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește cerințe pentru desfășurarea auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public, norme privind organizarea și selecția auditorilor statutari și a firmelor de audit aplicate de entitățile de interes public pentru a promova independența acestora și pentru a evita conflictele de interese, precum și norme privind supravegherea respectării acestor cerințe de către auditorii statutari și firmele de audit.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică:

- (a) auditorilor statutari și firmelor de audit care efectuează audituri statutare la entități de interes public;
- (b) entităților de interes public.

(2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2006/43/CE.

(3) În cazul în care o cooperativă, în sensul articolului 2 punctul 14 din Directiva 2006/43/CE, o bancă de economii sau o entitate similară, astfel cum prevede articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, sau o filială ori un succesor legal al unei astfel de cooperative, bănci de economii sau entități similare, astfel cum prevede articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, este obligată sau are dreptul, în temeiul dreptului intern, să fie membră a unei entități de audit fără scop lucrativ, statele membre pot decide ca prezentul regulament sau anumite dispoziții ale acestuia să nu se aplice auditului statutar al unei asemenea entități, cu condiția respectării principiilor de independență stabilite în Directiva 2006/43/CE de către auditorul statutar atunci când realizează auditul statutar al unuia dintre membrii săi și de către persoanele susceptibile de a exercita o influență asupra auditului statutar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO C 336, 6.11.2012, p. 4.

⁽³⁾ Decizia 2005/909/CE a Comisiei din 14 decembrie 2005 de instituire a unui grup de experți pentru consilierea Comisiei și facilitarea cooperării între sistemele publice de supraveghere a auditorilor legali și a cabinetelor de audit (JO L 329, 16.12.2005, p. 38).

(4) În cazul în care o cooperativă, în sensul articolului 2 punctul 14 din Directiva 2006/43/CE, o bancă de economii sau o entitate similară, astfel cum prevede articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, sau o filială ori un succesor legal al unei astfel de cooperative, bănci de economii sau entități similare, astfel cum prevede articolul 45 din Directiva 86/635/CEE, este obligată sau are dreptul, în temeiul dreptului intern, să fie membră a unei entități de audit fără scop lucrativ, o parte obiectivă, rezonabilă și informată nu ar conchide că relația bazată pe calitatea de membru compromite independența auditorului statutar, cu condiția ca, atunci când o astfel de entitate auditare desfășoară un audit statutar al unuia dintre membrii săi, principiile independenței să se aplice auditorilor statutari care desfășoară auditul și persoanelor susceptibile de a exercita o influență asupra auditului statutar.

(5) Statul membru informează Comisia și Comitetul organismelor europene de supraveghere a auditorilor (denumit în continuare COESA), menționat la articolul 30, cu privire la astfel de situații excepționale în care nu se aplică prezentul regulament sau anumite dispoziții din prezentul regulament. Acesta transmite Comisiei și COESA lista dispozițiilor din prezentul regulament care nu se aplică auditului statutar al entităților prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol și motivele care au justificat neaplicarea respectivă.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2006/43/CE, cu excepția termenului „autoritate competentă”, astfel cum este prevăzut la articolul 20 din prezentul regulament.

TITLUL II

CONDIȚII REFERITOARE LA DESFĂȘURAREA AUDITULUI STATUTAR AL ENTITĂȚILOR DE INTERES PUBLIC

Articolul 4

Onorarii de audit

(1) Onorariile percepute pentru auditurile statutare desfășurate la entități de interes public nu sunt condiționate.

Fără a aduce atingere articolului 25 din Directiva 2006/43/CE, în sensul primului paragraf, onorarii condiționate înseamnă onorariile aferente misiunilor de audit calculate pe o bază prestabilită, în funcție de rezultatul unei tranzacții sau de rezultatul activităților desfășurate. Nu sunt considerate onorarii condiționate cele impuse de o instanță sau de o autoritate competentă.

(2) Atunci când auditorul statutar sau firma de audit prestează în beneficiul entității auditate, al întreprinderii-mamă a acesteia sau al întreprinderilor controlate de aceasta, servicii altele decât cele de audit, altele decât cele menționate la articolul 5 alineatul (1) din prezentul regulament, totalul onorariilor aferente serviciilor respective se limitează la maximum 70 % din media onorariilor achitate în ultimele trei exerciții financiare consecutive pentru auditul (auditurile) statutar(e) desfășurat(e) la entitatea auditată și, după caz, la întreprinderea-mamă a acesteia și la întreprinderile controlate de aceasta, precum și pentru auditul (auditurile) statutar(e) ale situațiilor financiare consolidate ale grupului de întreprinderi respectiv.

În sensul limitărilor precizate la primul paragraf, alte servicii decât cele de audit, altele decât cele menționate la articolul 5 alineatul (1), stabilite prin dreptul Uniunii sau prin dreptul intern, sunt excluse.

Statele membre pot să prevadă că o autoritate competentă poate, la solicitarea auditorului statutar sau a firmei de audit, în cazuri excepționale, să permită exonerarea auditorului statutar sau a firmei de audit de cerințele de la primul paragraf în ceea ce privește o entitate auditată pe o perioadă care nu depășește două exerciții financiare.

(3) Atunci când totalul onorariilor încasate de la o entitate de interes public în fiecare dintre ultimele trei exerciții financiare consecutive depășește 15 % din totalul onorariilor încasate de auditorul statutar sau de firma de audit sau, după caz, de auditorul grupului care efectuează auditul statutar în fiecare dintre respectivele exerciții financiare, auditorul statutar sau firma de audit sau, după caz, de auditorul grupului respectiv aduce faptul respectiv la cunoștința comitetului de audit și discută cu acesta din urmă despre amenințările la adresa independenței sale și despre măsurile de protecție aplicate pentru diminuarea acelor amenințări. Înainte de elaborarea raportului de audit, comitetul de audit analizează dacă este nevoie ca un alt auditor statutar sau o altă firmă de audit să verifice sistemul de control de calitate misiunii de audit.

În cazul în care onorariile încasate din partea unei astfel de entități de interes public continuă să depășească 15 % din totalul onorariilor încasate de către un astfel de auditor statutar, o firmă de audit sau, dacă este cazul, un auditor al grupului care realizează auditul statutar, comitetul de audit decide, pe baza unor criterii obiective, dacă auditorul statutar, firma de audit sau auditorul grupului a unei astfel de entități sau a unui astfel grup de entități poate continua să efectueze auditul statutar pe o perioadă suplimentară care în niciun caz nu poate depăși doi ani.

(4) Statele membre pot aplica cerințe mai stricte decât cele prevăzute la prezentul articol.

Articolul 5

Interzicerea prestării de servicii care nu sunt de audit

(1) Un auditor statutar sau o firmă de audit care desfășoară auditul statutar al unei entități de interes public, sau orice membru al rețelei, în cazul în care auditorul statutar sau firma de audit face parte dintr-o rețea, nu prestează nici direct și nici indirect în beneficiul entității auditate, al întreprinderii-mamă a acesteia sau al întreprinderilor controlate de aceasta pe teritoriul Uniunii niciunul dintre serviciile care nu sunt de audit interzise în:

- (a) perioada de la începutul perioadei auditate și până la emiterea raportului de audit; și
- (b) exercițiul financiar imediat precedent perioadei menționată la litera (a) în raport cu serviciile enumerate la al doilea paragraf litera (g).

În sensul prezentului articol, servicii interzise care nu sunt de audit interzise înseamnă:

- (a) servicii fiscale referitoare la:
 - (i) pregătirea declarațiilor fiscale;
 - (ii) impozitele pe salarii;
 - (iii) taxele vamale;
 - (iv) identificarea subvențiilor publice și a stimulentei fiscale, cu excepția cazurilor în care sprijinul din partea auditorului statutar sau al firmei de audit referitor la astfel de servicii este impus prin lege;
 - (v) sprijin cu privire la inspecțiile fiscale desfășurate de autoritățile fiscale, cu excepția cazurilor în care sprijinul din partea auditorului statutar sau al firmei de audit referitor la astfel de inspecții este impus prin lege;
 - (vi) calcularea impozitului direct și indirect și a impozitului amânat;
 - (vii) oferirea de consiliere fiscală;
- (b) servicii care implică participarea la gestiunea sau procesul decizional al entității auditate;
- (c) evidență contabilă și întocmirea registrelor contabile și a situațiilor financiare;
- (d) servicii de contabilitate salarială;
- (e) conceperea și implementarea procedurilor de control intern sau de gestionare a riscurilor pentru întocmirea și/sau verificarea informațiilor financiare sau a sistemelor informatice destinate informațiilor financiare;

- (f) servicii de evaluare, inclusiv evaluările efectuate în legătură cu servicii actuariale sau cu servicii de sprijin în caz de litigii;
- (g) servicii juridice, în ceea ce privește:
- (i) oferirea de consiliere generală;
 - (ii) negocierea în numele entității auditate; și
 - (iii) reprezentarea în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor;
- (h) servicii legate de funcția de audit intern a entității auditate;
- (i) servicii legate de finanțarea, structura capitalului și alocarea acestuia și strategia de investiții ale entității auditate, cu excepția prestării de servicii de asigurare în legătură cu situațiile financiare, printre care emiterea de scrisori de confort în legătură cu prospecte emise de entității auditate;
- (j) promovarea, vânzarea sau subscrierea de acțiuni la entitatea auditată;
- (k) servicii de resurse umane în ceea ce privește:
- (i) conducerea aflată în măsură să exercite o influență semnificativă asupra întocmirii rapoartelor contabile sau a situațiilor financiare care fac obiectul auditului statutar, în cazul în care aceste servicii implică:
 - căutarea sau selectarea de candidați pentru astfel de posturi; sau
 - verificarea referințelor candidaților la astfel de funcții;
 - (ii) structurarea alcătuirii organizației; și
 - (iii) controlul costurilor.
- (2) Statele membre pot interzice serviciile, altele decât cele enumerate la alineatul (1), în cazul în care consideră că respectivele servicii reprezintă o amenințare la adresa independenței. Statele membre comunică Comisiei orice adăugiri la lista de la alineatul (1).
- (3) Prin derogare de la alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre pot permite prestarea serviciilor menționate la litera (a) punctele (i) și (iv)-(vii) și la litera (f), cu condiția ca următoarele cerințe să fie respectate:
- (a) nu au un efect direct sau au un efect nesemnificativ, la nivel individual sau în ansamblu, asupra situațiilor financiare auditate;
 - (b) estimarea efectului asupra situațiilor financiare auditate este în mod cuprinzător documentată și explicată în raportul suplimentar adresat comitetului de audit menționat la articolul 11; și
 - (c) principiile de independență prevăzute în Directiva 2006/43/CE sunt respectate de auditorul statutar sau de firma de audit.
- (4) Un auditor statutar sau o firmă de audit care efectuează un audit statutar al unor entități de interes public și, în cazul în care auditorul statutar sau firma de audit aparține unei rețele, oricare dintre membrii rețelei poate presta în beneficiul entității auditate, al întreprinderii-mamă a acesteia sau al întreprinderilor controlate de aceasta servicii care nu sunt de audit, altele decât cele interzise menționate la alineatele (1) și (2), sub rezerva aprobării din partea comitetului de audit, după evaluarea prealabilă și corespunzătoare a amenințărilor la adresa independenței și a măsurilor de protecție adoptate în conformitate cu articolul 22b din Directiva 2006/43/CE. Comitetul de audit emite, după caz, orientări cu privire la serviciile menționate la alineatul (3).

Statele membre pot institui norme mai stricte care să impună condițiile în care un auditor statutar, o firmă de audit sau un membru al rețelei din care face parte auditorul statutar sau firma de audit poate presta în beneficiul entității auditate, al întreprinderii-mamă a acesteia sau al întreprinderilor controlate de aceasta servicii care nu sunt de audit, altele decât serviciile care nu sunt de audit interzise menționate la alineatul (1).

(5) În cazul în care un membru al rețelei din care face parte auditorul statutar sau firma de audit care desfășoară auditul statutar al unei entități de interes public prestează oricare dintre serviciile care nu sunt de audit menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol în beneficiul unei întreprinderi înregistrate într-o țară terță și controlată de entitatea de interes public auditată sau aflată sub controlul acesteia, auditorul statutar sau firma de audit în cauză analizează dacă serviciile prestate de membrul rețelei i-ar compromite independența.

Dacă independența sa este afectată, auditorul statutar sau firma de audit ia măsuri de protecție, după caz, pentru a diminua riscurile generate de prestarea de astfel de servicii într-o țară terță. Auditorul statutar sau firma de audit poate continua auditul statutar al entității de interes public numai în cazul în care poate dovedi, în conformitate cu articolul 6 din prezentul regulament și cu articolul 22b din Directiva 2006/43/CE, că prestarea serviciilor nu îi influențează discernământul profesional și nici raportul de audit.

În sensul prezentului alineat:

- (a) participarea la procesul decizional al entității auditate și prestarea serviciilor menționate la alineatul (1) al doilea paragraf literele (b), (c) și (e) sunt considerate activități care afectează întotdeauna independența auditorului, iar riscurile generate sunt imposibil de diminuat prin orice măsuri de protecție;
- (b) se consideră că prestarea serviciilor menționate de prevederile de la alineatul (1) al doilea paragraf, altele decât cele menționate la literele (b), (c) și (e), afectează independența și, prin urmare, face necesare măsurile de protecție pentru a diminua riscurile generate de aceste servicii.

Articolul 6

Pregătirea auditului statutar și evaluarea aspectelor care periclitează independența

(1) Înainte de a accepta sau de a continua o misiune de audit statutar la o entitate de interes public, un auditor statutar sau o firmă de audit evaluează și documentează, pe lângă cele prevăzute la articolul 22b din Directiva 2006/43/CE, următoarele:

- (a) dacă îndeplinește dispozițiile prevăzute la articolele 4 și 5 din prezentul regulament;
- (b) dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 17 din prezentul regulament;
- (c) fără a aduce atingere Directivei 2005/60/CE, integritatea membrilor organismelor de supraveghere, administrative și de conducere ale entității de interes public.

(2) Auditorul statutar sau firma de audit:

- (a) confirmă în scris, anual, comitetului de audit că auditorul statutar, firma de audit și partenerii, directorii executivi și directorii care desfășoară auditul statutar sunt independenți față de entitatea auditată;
- (b) discută cu comitetul de audit aspectele care îi periclitează independența și măsurile de protecție aplicate pentru a reduce efectele acestora, documentate de acesta, în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 7

Nereguli

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 din prezentul regulament și ale Directivei 2005/60/CE, atunci când auditorul statutar sau firma de audit care desfășoară auditul statutar al unei entități de interes public suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze că nereguli, inclusiv fraudă, în legătură cu situațiile financiare ale entității auditate, se pot produce sau s-au produs, auditorul sau firma de audit înștiințează entitatea auditată și o invită să investigheze acest aspect și să ia măsurile necesare pentru a soluționa neregulile și a preveni repetarea lor în viitor.

În cazul în care entitatea auditată nu investighează aspectul în cauză, auditorul statutar sau firma de audit informează autoritățile stabilite de statele membre ca fiind responsabile să investigheze astfel de nereguli.

Dezvăluirea cu bună-credință, de către auditorul statutar sau firma de audit către autoritățile respective, a oricăror nereguli menționate la primul paragraf nu constituie o încălcare a prevederilor contractuale sau legale privind dezvăluirea de informații.

Articolul 8

Evaluarea controlului calității misiunii

- (1) Înainte de emiterea rapoartelor menționate la articolele 10 și 11 se efectuează o evaluare a controlului calității misiunii (denumită în continuare, în prezentul articol, „evaluare”) pentru a verifica dacă auditorul statutar sau partenerul-cheie de audit ar fi putut ajunge în mod rezonabil la opiniile și concluziile exprimate în aceste proiecte de rapoarte.
- (2) Evaluarea este efectuată de un evaluator al controlului calității misiunii (denumit în continuare, în prezentul articol, „evaluator”). Evaluatorul este un auditor statutar care nu este implicat în derularea auditului statutar care face obiectul evaluării.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care auditul statutar este efectuat de o firmă de audit și toți auditorii statutari au fost implicați în desfășurarea auditului statutar sau în cazul în care auditul statutar este efectuat de un auditor statutar, iar auditorul statutar nu este partener sau angajat al unei firme de audit, acesta face demersurile care se impun astfel ca un alt auditor statutar să efectueze evaluarea. Furnizarea de documente sau de informații către evaluatorul independent în sensul prezentului articol nu constituie o încălcare a secretului profesional. Documentele sau informațiile furnizate evaluatorului în sensul prezentului articol fac obiectul secretului profesional.
- (4) Atunci când efectuează evaluarea, evaluatorul consemnează cel puțin următoarele elemente:
- (a) informațiile verbale și scrise, solicitate sau nu de evaluator furnizate de auditorul statutar sau de partenerul-cheie de audit pentru a justifica aprecierile semnificative, precum și principalele constatări ale procedurilor de audit desfășurate și concluziile desprinse pe baza acestor constatări;
 - (b) opiniile exprimate de auditorul statutar sau de partenerul-cheie de audit în proiectele rapoartelor menționate la articolele 10 și 11.
- (5) Evaluarea analizează cel puțin următoarele elemente:
- (a) independența auditorului statutar sau a firmei de audit față de entitatea auditată;
 - (b) riscurile semnificative care sunt relevante pentru auditul statutar și care au fost identificate de auditorul statutar sau de firma de audit în cursul desfășurării auditului statutar și măsurile luate de aceștia pentru a gestiona aceste riscuri în mod corespunzător;
 - (c) raționamentul auditorului statutar sau al partenerului-cheie de audit, mai ales în ceea ce privește gradul de importanță și riscurile semnificative menționate la litera (b);
 - (d) orice solicitare de consiliere adresată experților externi și modul în care sugestiile acestora au fost puse în aplicare;
 - (e) natura și domeniul denaturărilor, corectate sau nu, identificate în situațiile financiare în timpul desfășurării auditului;
 - (f) aspectele discutate cu comitetul de audit și cu comitetele de conducere și/sau de supraveghere ale entității auditate;
 - (g) aspectele discutate cu autoritățile competente și, după caz, cu terți;
 - (h) dacă documentele și informațiile selecționate din dosar de evaluator aduc argumente în favoarea opiniei auditorului statutar sau a partenerului-cheie de audit, astfel cum este exprimată în proiectele de rapoarte menționate la articolele 10 și 11.

(6) Evaluatorul discută despre rezultatele evaluării cu auditorul statutar sau cu partenerul-cheie de audit. Firma de audit instituie proceduri de stabilire a modului în care urmează să fie soluționat orice dezacord dintre partenerul-cheie de audit și evaluator.

(7) Auditorul statutar sau firma de audit și evaluatorul păstrează o evidență a rezultatelor evaluării, precum și a considerentelor care au stat la baza acestor rezultate.

Articolul 9

Standarde internaționale de audit

Comisia este împuternicită să adopte, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 39, standardele internaționale de audit menționate la articolul 26 din Directiva 2006/43/CE, în domeniul practicii de audit, al independenței auditorilor statutari și a firmelor de audit și al controalelor interne de calitate efectuate la aceștia, în scopul aplicării lor în cadrul Uniunii, cu condiția ca aceștia să îndeplinească cerințele articolului 26 alineatul (3) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/43/CE și să nu modifice niciuna dintre cerințele prezentului regulament sau să nu completeze niciuna dintre cerințele acestuia cu excepția celor prevăzute la articolele 7, 8 și 18 din prezentul regulament.

Articolul 10

Raportul de audit

(1) Auditorii statutari sau firmele de audit prezintă rezultatele auditului statutar al entității de interes public în cadrul unui raport de audit.

(2) Raportul de audit se întocmește în conformitate cu dispozițiile de la articolul 28 din Directiva 2006/43/CE și prezintă, de asemenea, cel puțin următoarele:

- (a) indică persoana sau organismul care a numit auditorii statutari sau firmele de audit;
- (b) indică data numirii și perioada de misiune continuă, inclusiv reînnoirile și renumirile anterioare ale auditorilor statutari sau ale firmelor de audit;
- (c) furnizează, în sprijinul opiniei de audit, următoarele:
 - (i) o descriere a celor mai importante riscuri de declarații, inclusiv a riscurilor de inexactitate semnificativă evaluate atribuite fraudei;
 - (ii) o sinteză a măsurilor auditorului ca răspuns la aceste riscuri; și
 - (iii) acolo unde este cazul, observații esențiale pe marginea riscurilor respective.

În cazul în care este pertinent pentru informațiile menționate mai sus furnizate în raportul de audit cu privire la fiecare risc de declarații semnificativ evaluat, raportul de audit face o trimitere clară la informațiile pertinente din situațiile financiare;

- (d) explică în ce măsură auditul statutar a fost considerat capabil să depisteze nereguli, inclusiv fraudă;
- (e) confirmă faptul că opinia de audit este conformă cu raportul suplimentar adresat comitetului de audit menționat la articolul 11;
- (f) declară că nu a prestat servicii care nu sunt de audit interzise, menționate la articolul 5 alineatul (1), și că auditorii statutari sau firmele de audit au rămas independente față de entitatea auditată pe durata auditului;
- (g) indică eventualele servicii, pe lângă auditul statutar, care au fost prestate de auditorul statutar sau de firma de audit sau de orice membru al rețelei din care face parte auditorul statutar sau firma de audit, în beneficiul entității auditate, al întreprinderii sale mamă sau al întreprinderii controlate de aceasta și care nu au fost comunicate în raportul de administrare sau în declarațiile financiare.

Statele membre pot stabili cerințe suplimentare în ceea ce privește conținutul raportului de audit.

(3) Cu excepția cerințelor stabilite la alineatul (2) litera (e), raportul de audit nu conține trimiteri la raportul suplimentar către comitetul de audit, menționat la articolul 11. Raportul de audit este formulat clar și fără ambiguități.

(4) Auditorul statutar sau firma de audit nu utilizează denumirea unei autorități competente într-un mod care ar putea indica sau sugera că respectiva autoritate susține sau aprobă raportul de audit.

Articolul 11

Raportul suplimentar adresat comitetului de audit

(1) Auditorii statutari sau firmele de audit care desfășoară audituri statutare la entități de interes public înaintează un raport suplimentar comitetului de audit al entității auditate cel târziu la data înaintării raportului de audit menționat la articolul 10. Statele membre pot impune, de asemenea, ca acest raport suplimentar să fie înaintat organismului administrativ sau de supraveghere al entității auditate.

În cazul în care entitatea nu are un comitet de audit, raportul suplimentar se transmite organismului cu funcții echivalente din cadrul entității auditate. Statele membre pot permite comitetului de audit să înainteze acest raport suplimentar părților terțe prevăzute de legislația națională.

(2) Raportul suplimentar de audit adresat comitetului de audit se întocmește în scris. Raportul explică rezultatele auditului statutar desfășurat și realizează cel puțin următoarele:

- (a) include declarația de independență menționată la articolul 6 alineatul (2) litera (a);
- (b) în cazul în care auditul a fost efectuat de o firmă de audit, raportul identifică fiecare partener-cheie de audit care a fost implicat în audit;
- (c) în cazul în care auditorul statutar sau firma de audit a făcut demersuri pentru ca activitățile sale să fie derulate de un alt auditor statutar sau de o altă firmă de audit, care nu este membru al aceleiași rețele, ori s-a folosit de activitatea unor experți externi, raportul indică acest lucru și confirmă faptul că auditorul statutar sau firma de audit a primit o confirmare din partea celui alt auditor statutar sau a celeilalte firme de audit și/sau a expertului extern cu privire la independența sa;
- (d) descrie natura, frecvența și măsura comunicării cu comitetul de audit sau cu organismul cu funcție echivalentă din cadrul entității auditate, organismul de conducere și organismul administrativ sau de supraveghere ale entității auditate, inclusiv datele reuniunilor organizate cu organismele respective;
- (e) include o descriere a sferei de aplicare și a calendarului auditului;
- (f) în cazul în care au fost numiți mai mulți auditori sau firme de audit, descrie distribuția atribuțiilor între auditorii statutari și/sau firmele de audit;
- (g) descrie metodologia utilizată, inclusiv categoriile bilanțiere care au fost verificate direct și categoriile a căror verificare s-a bazat pe testarea sistemică și de conformitate, inclusiv o explicație a eventualelor variații substanțiale ale ponderării testării de fond și de conformitate comparativ cu exercițiul precedent, chiar dacă auditul statutar al aceluși exercițiu a fost efectuat de alți auditori statutari sau de alte firme de audit;
- (h) comunică pragul cantitativ de semnificație aplicat la efectuarea auditului statutar pentru situațiile financiare per ansamblu și, după caz, pragul sau pragurile de semnificație pentru anumite categorii de tranzacții, solduri contabile sau divulgări, și informează cu privire la factorii calitativi care au fost avuți în vedere la stabilirea pragului de semnificație;
- (i) raportează și explică raționamentele legate de evenimente sau condiții identificate în cursul auditului care pot crea îndoeli serioase cu privire la capacitatea entității de a-și continua activitatea și dacă aceste evenimente sau condiții constituie o incertitudine substanțială și oferă un rezumat privind toate garanțiile, scrisorile de confort, angajamentele de intervenție publică și alte măsuri de sprijin de care s-a ținut seama la evaluarea capacității de continuare a activității;

- (j) raportează cu privire la orice deficiențe semnificative din situațiile financiare ale entității auditate sau, în cazul situațiilor financiare consolidate, din sistemul de control financiar intern al societății-mamă și/sau din sistemul contabil. Pentru fiecare deficiență semnificativă, raportul suplimentar indică dacă deficiența în cauză a fost sau nu rezolvată de conducere;
- (k) raportează orice probleme importante care implică nerespectarea reală sau presupusă a actelor cu putere de lege și a actelor administrative sau a statutului care au fost identificate în cursul auditului, în măsura în care sunt considerate relevante pentru a permite comitetului de audit să își îndeplinească sarcinile;
- (l) raportează și analizează metodele de evaluare aplicate diferitelor elemente din situațiile financiare anuale sau consolidate, inclusiv orice impact al schimbării unor astfel de metode;
- (m) în cazul unui audit statutar al unor situații financiare consolidate, explică domeniul de aplicare al consolidării și criteriile de excludere aplicate de către entitatea auditată entităților neconsolidate, dacă există, precum și dacă criteriile aplicate sunt conforme cu cadrul de raportare financiară;
- (n) identifică, după caz, eventuala activitate de audit efectuată de auditorul sau auditorii dintr-o țară terță, de auditorul statutar sau auditorii statutari, de entitatea sau entitățile dintr-o țară terță sau de societatea sau societățile de audit, în raport cu un audit statutar al situațiilor financiare consolidate, altul decât cel efectuat de membri ai aceleiași rețele din care face parte și auditorul situațiilor financiare consolidate;
- (o) precizează dacă entitatea auditată a furnizat toate explicațiile și documentele solicitate;
- (p) raportează:
 - (i) orice dificultăți importante, dacă există, întâlnite în cursul auditului;
 - (ii) aspecte importante, dacă există, care reies din auditul statutar și care au fost discutate sau care au făcut obiectul corespondenței cu conducerea; și
 - (iii) alte aspecte, dacă există, care reies din auditul statutar și care, în opinia profesională a auditorului, sunt semnificative pentru supravegherea procesului de raportare financiară.

Statele membre pot stabili cerințe suplimentare în ceea ce privește conținutul raportului suplimentar către comitetul de audit.

La cererea unui auditor statutar, a unei firme de audit sau a comitetului de audit, auditorii statutari sau firmele de audit discută despre problemele principale care reies din auditul statutar, menționate în raportul suplimentar către comitetul de audit și, în special, la primul paragraf litera (j), cu comitetul de audit, cu organismul administrativ sau, după caz, cu organismul de supraveghere al entității auditate.

(3) În cazul în care au fost angajați simultan mai mulți auditori statutari sau mai multe firme de audit și a existat vreun dezacord între aceștia cu privire la procedurile de audit, normele contabile sau orice altă problemă referitoare la desfășurarea auditului statutar, motivele dezacordurilor sunt explicate în raportul suplimentar adresat comitetului de audit.

(4) Raportul suplimentar de audit adresat comitetului de audit se semnează și se datează. În cazul în care auditul statutar este efectuat de o firmă de audit, raportul suplimentar adresat comitetului de audit se semnează de către auditorii statutari care au efectuat auditul în numele firmei de audit.

(5) La cerere și în conformitate cu dreptul intern, auditorii statutari sau firmele de audit pun neîntârziat raportul suplimentar la dispoziția autorităților competente în sensul articolului 20 alineatul (1).

Articolul 12

Raportarea către autoritățile de supraveghere a entităților de interes public

(1) Fără a aduce atingere articolului 55 din Directiva 2004/39/CE, articolului 63 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, articolului 15 alineatul (4) din Directiva 2007/64/CE, articolului 106 din Directiva 2009/65/CE, articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2009/110/CE și articolului 72 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, auditorul statutar sau firma de audit care derulează auditul statutar la o entitate de interes public are datoria de a raporta imediat autorităților competente de supraveghere a entității de interes public sau, în cazuri stabilite de statul membru în cauză, autorității competente de supravegherea auditorului statutar sau a firmei de audit, orice informație referitoare la entitatea de interes public de care a luat cunoștință în cursul auditului statutar și care poate să ducă la:

- (a) o încălcare semnificativă a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care prevăd, după caz, condițiile de autorizare sau care reglementează în mod specific desfășurarea activităților entității de interes public;
- (b) o amenințare sau o îndoială semnificativă cu privire la continuitatea funcționării respectivei entități de interes public;
- (c) refuzul de a emite o opinie de audit cu privire la situațiile financiare sau emiterea unei opinii contrare ori a unei opinii cu rezerve.

De asemenea, auditorii statutari sau firmele de audit au datoria de a raporta orice informații menționate la primul paragraf litera (a), (b) sau (c) de care au luat cunoștință în cursul efectuării auditului statutar al unei întreprinderi aflate în strânsă legătură cu entitatea de interes public la care desfășoară, de asemenea, auditul statutar. În sensul prezentului articol, „legături strânse” are sensul care i-a fost atribuit la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

Statele membre pot solicita din partea auditorului sau a firmei de audit informații suplimentare, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru supravegherea eficace a pieței financiare, astfel cum prevede dreptul intern.

(2) Se instituie un dialog eficace între autoritățile competente de supraveghere a instituțiilor de credit și a societăților de asigurări, pe de o parte, și auditorul (auditorii) statutar(i) și firma (firmele) de audit care efectuează auditul statutar al respectivelor instituții de credit și societăți de asigurări, pe de altă parte. Responsabilitatea pentru respectarea acestei cerințe revine ambelor părți ale dialogului.

Cel puțin o dată pe an, Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și Comitetul organismelor europene de supraveghere a auditului (COESA) organizează o reuniune cu auditorii statutari și firmele de audit sau rețelele care efectuează audit statutar al tuturor instituțiilor financiare de la nivel mondial importante din punct de vedere sistemic și autorizate în Uniune, astfel cum sunt identificate la nivel internațional, pentru a informa CERS cu privire la evoluțiile sectoriale sau la orice evoluții semnificative din cadrul acelor instituții financiare de importanță sistemică.

Pentru a facilita exercitarea activităților menționate la primul punct, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană — ABE) și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale — EIOPA) emit orientări adresate autorităților competente de supraveghere a instituțiilor de credit și a societăților de asigurări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și, respectiv, cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, ținând seama de practicile actuale în materie de supraveghere.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽²⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

(3) Dezvăluirea cu bună-credință către autoritățile competente sau către CERS și COESA, de către auditorul statutar sau firma de audit, ori de rețea, după caz, a oricărei informații menționate la alineatul (1) sau a informațiilor de orice natură apărute în cursul dialogului prevăzut la alineatul (2) nu constituie o încălcare a prevederilor contractuale sau legale privind dezvăluirea de informații.

Articolul 13

Raportul de transparență

(1) În termen de patru luni de la încheierea fiecărui exercițiu financiar, auditorul statutar sau firma de audit care desfășoară auditul sau auditurile statutare ale entităților de interes public publică un raport anual de transparență. Raportul anual de transparență se publică pe site-ul auditorului statutar sau al firmei de audit și rămâne disponibil pe site-ul respectiv timp de minimum cinci ani de la data publicării sale pe site. Dacă auditorul statutar este angajatul unei firme de audit, obligațiile prevăzute de prezentul articol revin firmei de audit.

Auditorul statutar sau firma de audit poate să actualizeze raportul anual de transparență pe care l-a publicat. În acest caz, auditorul statutar sau firma de audit specifică faptul că este vorba de o versiune actualizată a raportului, iar versiunea originală este disponibilă în continuare pe site.

Auditorii statutari și firmele de audit informează autoritățile competente că raportul de transparență a fost publicat pe site-ul auditorului statutar sau al firmei de audit sau, după caz, că a fost actualizat.

(2) Raportul anual de transparență include cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere a structurii juridice și a proprietarilor firmei de audit;
- (b) dacă auditorul statutar sau firma de audit face parte dintr-o rețea:
 - (i) o descriere a rețelei și a organizării juridice și structurale a acesteia;
 - (ii) numele fiecărui auditor statutar care își desfășoară activitatea în regim independent sau al fiecărei firme de audit care face parte din rețea;
 - (iii) țările în care fiecare auditor statutar care își desfășoară activitatea în regim independent sau firma de audit care face parte din rețea este autorizat(ă) ca auditor statutar sau își are sediul social, administrația centrală sau își desfășoară activitatea principală;
 - (iv) cifra de afaceri totală realizată de auditorii statutari care își desfășoară activitatea în regim independent și de firmele de audit care fac parte din rețea, rezultată în urma desfășurării de audituri statutare ale situațiilor financiare anuale și consolidate;
- (c) o descriere a structurii de guvernare a firmei de audit;
- (d) o descriere a sistemului de control intern de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit și o declarație a organismului administrativ sau de conducere cu privire la eficacitatea funcționării acestuia;
- (e) data la care a avut loc cea mai recentă verificare a asigurării calității menționată la articolul 26;
- (f) o listă cu entitățile de interes public pentru care auditorul statutar sau firma de audit a efectuat audituri statutare în cursul exercițiului financiar precedent;
- (g) o declarație privind practicile implementate de auditorul statutar sau de firma de audit în materie de independență, care confirmă, de asemenea, că fost realizată o evaluare internă a respectării independenței;
- (h) o declarație privind politica auditorului statutar sau a firmei de audit în ceea ce privește formarea continuă a auditorilor statutari, menționată la articolul 13 din Directiva 2006/43/CE;

- (i) informații privind baza de remunerare a partenerilor în firmele de audit;
- (j) o descriere a politicii auditorului statutar sau a firmei de audit în ceea ce privește rotația partenerilor-cheie de audit și a personalului în conformitate cu articolul 17 alineatul (7);
- (k) în cazul în care nu sunt publicate în situația sa financiară în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2013/34/UE, informații despre cifra de afaceri totală a auditorului statutar sau a firmei de audit, defalcată pe următoarele elemente:
 - (i) venituri provenite din auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public și ale entităților aparținând unui grup de întreprinderi a cărui întreprindere-mamă este o entitate de interes public;
 - (ii) venituri provenite din auditul statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate al altor entități;
 - (iii) venituri provenite din servicii permise care nu sunt de audit, prestate unor entități care sunt auditate de auditorul statutar sau de firma de audit; și
 - (iv) veniturile provenite din servicii care nu sunt de audit, prestate altor entități.

În cazuri excepționale, auditorul statutar sau firma de audit poate decide să nu furnizeze informațiile solicitate la primul paragraf litera (f), în măsura în care acest lucru este necesar ca reacție la o amenințare iminentă și gravă la adresa siguranței personale a oricărei persoane. Auditorul statutar sau firma de audit trebuie să poată demonstra autorității competente existența unei astfel de amenințări.

- (3) Raportul de transparență se semnează de către auditorul statutar sau de către firma de audit.

Articolul 14

Informațiile furnizate autorităților competente

Auditorul statutar sau firma de audit furnizează anual autorității sale competente o listă a entităților de interes public auditate, în funcție de veniturile încasate de la acestea, defalcând respectivele venituri astfel:

- (a) venituri din audit statutar;
- (b) venituri din alte servicii decât cele menționate la articolul 5 alineatul (1), prevăzute de dreptul Uniunii și de dreptul intern; și
- (c) venituri din alte servicii decât cele menționate la articolul 5 alineatul (1), care nu sunt prevăzute de dreptul Uniunii și de dreptul intern.

Articolul 15

Păstrarea evidenței documentelor

Auditorii statutari și firmele de audit păstrează documentele și informațiile prevăzute la articolul 4 alineatul (3), articolele 6 și 7, articolul 8 alineatele (4)-(7), articolele 10 și 11, articolul 12 alineatele (1) și (2), articolul 14, articolul 16 alineatele (2), (3) și (5) din prezentul regulament, precum și la articolele 22b, 24a, 24b, 27 și 28 din Directiva 2006/43/CE pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data la care aceste documente și informații au fost elaborate.

Statele membre pot dispune ca auditorii statutari și firmele de audit să păstreze documentele și informațiile menționate la primul paragraf pentru o perioadă mai lungă, în conformitate cu normele proprii privind protecția datelor cu caracter personal și a procedurilor administrative și judiciare.

TITLUL III

DESEMNAREA AUDITORILOR STATUTARI SAU A FIRMELOR DE AUDIT DE CĂTRE ENTITĂȚILE DE INTERES PUBLIC

Articolul 16

Desemnarea auditorilor statutari sau a firmelor de audit

(1) În scopul aplicării articolului 37 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, pentru desemnarea auditorilor statutari sau a firmelor de audit de către entitățile de interes public sunt aplicabile condițiile prevăzute la prezentul articol alineatele (2)-(5), dar poate face obiectul condițiilor de la alineatul (7).

În cazul în care se aplică articolul 37 alineatul (2) din Directiva 2006/43/CE, entitatea de interes public înștiințează autoritatea competentă asupra faptului că utilizează sistemele sau modalitățile alternative menționate la articolul respectiv. În acest caz, nu se aplică alineatele (2)-(5) de la prezentul articol.

(2) Comitetul de audit prezintă organismului administrativ sau de supraveghere al entității auditate o recomandare în ceea ce privește desemnarea auditorilor statutari sau a firmelor de audit.

Cu excepția cazului în care se referă la reînnoirea unui contract de audit în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (2), recomandarea se justifică și prezintă ca opțiuni cel puțin doi auditori sau două firme pentru misiunea de audit, iar comitetul de audit își exprimă o preferință justificată în mod corespunzător pentru una dintre acestea.

Comitetul de audit declară în recomandarea sa că opțiunile sale nu au fost influențate de terți și că nu i s-a impus nicio clauză astfel cum se menționează la alineatul (6).

(3) Cu excepția cazului în care se referă la reînnoirea unei misiuni de audit în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (2), recomandarea comitetului de audit menționată la alineatul (2) din prezentul articol este elaborată în urma unei proceduri de selecție organizate de entitatea auditată, care îndeplinește următoarele condiții:

- (a) entitatea auditată poate să invite orice auditor statutar sau firma de audit să depună oferte pentru prestarea serviciilor de audit statutar, dacă sunt respectate dispozițiile articolului 17 alineatul (3) și dacă prin organizarea procedurii de atribuire nu se împiedică în niciun fel participarea la procedura de selecție a firmelor care au încasat mai puțin de 15 % din onorariile totale de audit de la entități de interes public din statul membru în cauză, în anul calendaristic anterior;
- (b) entitatea auditată întocmește documentația de licitație care urmează să fie supusă atenției auditorilor statutari invitați sau firmelor de audit invitate. Respectiv documente de licitație trebuie să le permită să înțeleagă domeniul de activitate al entității auditate și tipul de audit statutar care va fi efectuat. Documentația de licitație cuprinde criteriile de selecție transparente și nediscriminatorii care sunt utilizate de entitatea auditată pentru a evalua ofertele transmise de auditorii statutari sau de firmele de audit;
- (c) entitatea auditată poate stabili procedura de selecție și poate organiza în cadrul procedurilor negocieri directe cu ofertanții interesați;
- (d) în cazul în care, conform dreptului Uniunii sau dreptului intern, autoritățile competente menționate la articolul 20 solicită auditorilor statutari și firmelor de audit să aplice anumite standarde de calitate, standardele respective sunt incluse în documentația de licitație;
- (e) entitatea auditată evaluează ofertele depuse de auditorii statutari sau de firmele de audit în funcție de criteriile de selecție prestabilite în documentația de licitație. Entitatea auditată întocmește un raport asupra rezultatelor procedurii de selecție, raport validat de comitetul de audit. Entitatea auditată și comitetul de audit țin seama de orice constatări sau concluzii ale rapoartelor de inspecție publicate de autoritatea competentă în temeiul articolului 28 litera (d) în ceea ce privește auditorul statutar sau firma de audit ofertantă, astfel cum se menționează la articolul 26 alineatul (8);

- (f) entitatea auditată trebuie să fie în măsură să demonstreze, la cerere, autorității competente menționate la articolul 20 că procedura de selecție s-a derulat corect.

Comitetul de audit este responsabil cu procedura de selecție menționată la primul paragraf.

În sensul literei (a) de la primul paragraf, autoritatea competentă menționată la articolul 20 alineatul (1) publică o listă actualizată anual cu auditorii statutari și firmele de audit în cauză. Autoritatea competentă efectuează calculele relevante pe baza informațiilor furnizate de auditorii statutari și de firmele de audit în temeiul articolului 14.

- (4) Entitățile de interes public care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (f) și (t) din Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ nu sunt obligate să aplice procedura de selecție menționată la alineatul (3).

- (5) Propunerea transmisă adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității auditate în scopul desemnării auditorilor statutari sau a firmelor de audit cuprinde recomandarea și preferința menționate la alineatul (2), indicate de comitetul de audit sau de organismul care îndeplinește funcții echivalente.

În cazul în care propunerea diferă de preferința comitetului de audit, propunerea conține motivele pentru care nu s-a ținut cont de recomandarea comitetului de audit. Cu toate acestea, auditorul statutar sau firma de audit recomandat(ă) de organismul administrativ sau de supraveghere trebuie să fi participat la procedura de selecție indicată la alineatul (3). Prezentul paragraf nu se aplică în cazul în care funcțiile comitetului de audit sunt îndeplinite de organismul administrativ sau de organismul de supraveghere.

- (6) Clauzele contractuale dintre entitățile de interes public și un terț prin care se restricționează posibilitatea adunării generale a acționarilor sau a membrilor entității respective de a alege, în conformitate cu articolul 37 din Directiva 2006/43/CE, anumite categorii sau liste de auditori statutari sau de firme de audit, în ceea ce privește desemnarea unui anumit auditor statutar sau a unei firme de audit în scopul desfășurării auditului statutar al entității respective sunt considerate nule și neavenite.

Entitatea de interes public înștiințează direct și fără întârziere autoritățile competente menționate la articolul 20 despre tentativele terților de a impune astfel de clauze contractuale sau de a influența în alt mod necorespunzător decizia adunării generale a acționarilor sau membrilor privind alegerea auditorului statutar sau a firmei de audit.

- (7) Statele membre pot decide ca, în anumite circumstanțe, entitățile de interes public să desemneze un număr minim de auditori statutari sau de firme de audit și pot stabili condițiile pe care se bazează relațiile dintre auditorii statutari sau firmele de audit desemnate.

Dacă statele membre introduc o astfel de condiție, acestea informează Comisia și autoritatea europeană de supraveghere competentă în acest sens.

- (8) Dacă entitatea auditată dispune de un comitet de numire, în care acționarii sau membrii dețin o influență considerabilă și care este însărcinat cu elaborarea de recomandări privind selecția auditorilor, statele membre pot permite comitetului de numire respectiv să îndeplinească funcțiile comitetului de audit care sunt prevăzute la prezentul articol și îi poate impune transmiterea recomandării menționate la alineatul (2) către adunarea generală a acționarilor sau a membrilor.

Articolul 17

Durata misiunii de audit

- (1) Entitatea de interes public desemnează un auditor statutar sau o firmă de audit pentru o primă misiune de cel puțin un an. Misiunea poate fi prelungită.

Nici misiunea inițială a unui anumit auditor statutar sau a unei anumite firme de audit și nici aceasta combinată cu orice prelungiri ulterioare nu pot depăși o durată maximă de zece ani.

⁽¹⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot:
- (a) impune ca misiunea inițială menționată la alineatul (1) să fie pentru o durată mai mare de un an;
 - (b) stabili o durată maximă mai mică de zece ani pentru misiunile menționate la alineatul (1) al doilea paragraf.
- (3) După expirarea duratelor maxime ale misiunilor menționate la alineatul (1) al doilea paragraf sau la alineatul (2) litera (b) sau după expirarea duratelor misiunilor prelungite în conformitate cu alineatul (4) sau (6), nici auditorul statutar ori firma de audit și nici, după caz, orice membri ai rețelelor acestora din cadrul Uniunii nu efectuează auditul statutar al aceleiași entități de interes public pe perioada următorilor patru ani.
- (4) Prin derogare de la alineatul (1) și de la alineatul (2) litera (b), statele membre pot prevedea că duratele maxime menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și la alineatul (2) litera (b) pot fi prelungite până la o durată maximă de:
- (a) 20 de ani, în cazul în care o procedură publică de atribuire pentru auditul statutar se desfășoară în conformitate cu articolul 16 alineatele (2)-(5) și produce efecte după expirarea duratelor maxime menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și la alineatul (2) litera (b); sau
 - (b) 24 de ani, în cazul în care mai mulți auditori sau mai multe firme de audit au desfășurat misiuni simultane după expirarea duratele maxime menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și la alineatul (2) litera (b), cu condiția ca auditul statutar să aibă drept rezultat prezentarea raportului de audit comun astfel cum este menționat la articolul 28 din Directiva 2006/43/CE.
- (5) Duratele maxime menționate la alineatul (1) al doilea paragraf și la alineatul (2) litera (b) se prelungesc numai dacă, la recomandarea comitetului de audit, organismul administrativ sau de supraveghere propune adunării generale a acționarilor sau a membrilor să reînnoiască misiunea, în conformitate cu dreptul intern, iar propunerea respectivă este aprobată.
- (6) După expirarea duratei maxime menționate la alineatul (1) al doilea paragraf, la alineatul (2) litera (b) sau la alineatul (4), după caz, entitatea de interes public poate, în mod excepțional, să solicite autorității competente menționate la articolul 20 alineatul (1) să acorde o prelungire pe baza căreia să desemneze același auditor statutar sau aceeași firmă de audit pentru încă o misiune, dacă sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (4) litera (a) sau (b). O astfel de misiune suplimentară nu depășește doi ani.
- (7) Partenerii-cheie de audit responsabili cu derularea auditului statutar își încetează participarea la auditul statutar al entității auditate în cel mult șapte ani de la data desemnării lor. Aceștia nu pot participa din nou la auditul statutar al entității auditate decât după trecerea a trei ani de la încetarea menționată anterior.

Prin derogare, statele membre pot impune ca partenerii-cheie de audit responsabili cu desfășurarea auditului statutar să își înceteze participarea la auditul statutar al entității auditate mai devreme de împlinirea a șapte ani de la data desemnării acestora.

Auditorul statutar sau firma de audit stabilește un mecanism corespunzător de rotație treptată a personalului implicat de cel mai mult timp în auditul statutar, incluzând cel puțin persoanele care sunt înregistrate ca auditori statutari. Mecanismul de rotație treptată se aplică în etape, preferabil individual, și nu pentru toată echipa de misiune. Mecanismul trebuie să fie proporțional cu amploarea și complexitatea activității auditorului statutar sau a firmei de audit.

Auditorul statutar sau firma de audit trebuie să fie în măsură să demonstreze autorității competente că mecanismul este aplicat efectiv și este adaptat la amploarea și complexitatea activității auditorului statutar sau a firmei de audit.

- (8) În scopul prezentului articol, durata misiunii de audit se calculează de la primul exercițiu financiar vizat de scrisoarea de misiune de audit prin care auditorul statutar sau firma de audit a fost desemnată pentru prima dată în vederea desfășurării de audituri statutare consecutive pentru aceeași entitate de interes public.

În scopul prezentului articol, firma de audit include alte societăți pe care firma de audit le-a achiziționat sau care au fuzionat cu aceasta.

Dacă există incertitudini cu privire la data la care auditorul statutar sau firma de audit a început efectuarea de audituri statutare consecutive pentru entitatea de interes public, de exemplu, din cauza unor fuziuni, achiziții de societăți sau a unor schimbări în structura acționariatului, auditorul statutar sau firma de audit trebuie să raporteze imediat astfel de incertitudini către autoritatea competentă, care stabilește în final data relevantă în scopul primului paragraf.

Articolul 18

Dosarul de predare

Dacă auditorul statutar sau firma de audit este înlocuită de un alt auditor statutar sau de o altă firmă de audit, fostul auditor statutar sau fosta firmă de audit respectă cerințele prevăzute la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE.

De asemenea, sub rezerva articolului 15, fostul auditor statutar sau fosta firmă de audit pune la dispoziția noului auditor statutar sau a noii firme de audit rapoartele suplimentare menționate la articolul 11 cu privire la anii precedenți, precum și orice informații transmise autorităților competente în temeiul articolelor 12 și 13.

Fostul auditor statutar sau fosta firmă de audit trebuie să fie în măsură să demonstreze autorității competente că a furnizat aceste informații noului auditor statutar sau noii firme de audit.

Articolul 19

Revocarea și demisia auditorilor statutari sau a firmelor de audit

Fără a aduce atingere articolului 38 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, orice autoritate competentă desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din prezentul regulament transmite informațiile cu privire la revocarea sau demisia auditorului statutar sau a firmei de audit în timpul mandatului și furnizează o explicație adecvată în acest sens autorității competente menționate la articolul 20 alineatul (1).

TITLUL IV

SUPRAVEGHEREA ACTIVITĂȚII AUDITORILOR STATUTARI ȘI A FIRMELOR DE AUDIT CARE DESFĂȘOARĂ ACȚIUNI DE AUDIT STATUTAR LA ENTITĂȚI DE INTERES PUBLIC

CAPITOLUL I

Autoritățile competente

Articolul 20

De desemnarea autorităților competente

(1) Autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament și cu verificarea punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament sunt desemnate dintre următoarele:

- (a) autoritatea competentă menționată la articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE;
- (b) autoritatea competentă menționată la articolul 24 alineatul (4) litera (h) din Directiva 2004/109/CE;
- (c) autoritatea competentă menționată la articolul 32 din Directiva 2006/43/CE;

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre pot decide ca responsabilitatea pentru asigurarea punerii în aplicare integrală sau parțială a dispozițiilor de la titlul III din prezentul regulament să fie încredințată, după caz, autorităților competente menționate la:

- (a) articolul 48 din Directiva 2004/39/CE;
- (b) articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2004/109/CE;
- (c) articolul 24 alineatul (4) litera (h) din Directiva 2004/109/CE;
- (d) articolul 20 din Directiva 2007/64/CE;
- (e) articolul 30 din Directiva 2009/138/CE;
- (f) articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE;

sau altor autorități desemnate prin dreptul intern.

(3) În cazul în care au fost desemnate mai multe autorități competente în temeiul alineatelor (1) și (2), autoritățile respective sunt organizate astfel încât atribuțiile lor să fie alocate în mod clar.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere drepturilor unui stat membru de a adopta dispoziții legale și administrative separate pentru țările și teritoriile cu care statele membre întrețin relații speciale.

(5) Statul membru informează Comisia despre desemnarea autorităților competente în scopul prezentului regulament.

Comisia consolidează aceste informații și le publică.

Articolul 21

Condiții de independență

Autoritățile competente sunt independente de auditorii statutare și firmele de audit.

Autoritățile competente pot consulta experți, astfel cum sunt menționați la articolul 26 alineatul (1) litera (c), în scopul îndeplinirii de atribuții specifice și pot de asemenea să fie asistate de experți atunci când acest lucru este esențial pentru executarea corespunzătoare a atribuțiilor lor. În astfel de circumstanțe, experții nu sunt implicați în nicio decizie.

O persoană nu poate face parte din organismul de conducere sau nu poate fi responsabilă de procesul decizional al acestor autorități dacă, în cursul implicării sale sau în cursul ultimilor trei ani persoana respectivă:

- (a) a desfășurat audituri statutare;
- (b) a deținut drepturi de vot într-o firmă de audit;
- (c) a fost membru în organismul administrativ, de conducere sau de supraveghere al unei firme de audit;
- (d) a fost partener, angajat sau a fost contractat în alt mod de o firmă de audit.

Finanțarea acestor autorități este sigură și lipsită de influențe necorespunzătoare din partea auditorilor statutare și a firmelor de audit.

Articolul 22

Secretul profesional în ceea ce privește autoritățile competente

Toate persoanele care sunt sau au fost angajate ori contractate în mod independent de autoritățile competente sau de orice autorități sau organisme cărora le-au fost delegate atribuții în temeiul articolului 24 din prezentul regulament ori care sunt sau au fost implicate în guvernarea acestora au obligația de a păstra secretul profesional. Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei persoane sau autorități, cu excepția cazurilor în care comunicarea este impusă de prezentul regulament sau de actele cu putere de lege și actele administrative ale unui stat membru.

Articolul 23

Competențele autorităților competente

(1) Fără a aduce atingere articolului 26, atunci când îndeplinesc atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile competente sau alte autorități publice dintr-un stat membru nu pot interveni în conținutul rapoartelor de audit.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de toate competențele de supraveghere și de investigație necesare în vederea exercitării funcțiilor lor în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu dispozițiile din capitolul VII din Directiva 2006/43/CE.

(3) Competențele menționate la alineatul (2) din prezentul articol includ cel puțin dreptul de:

- (a) a consulta datele legate de auditul statutar sau alte documente deținute de auditorii statutari sau de firmele de audit în orice formă, relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, precum și de a primi sau obține copii ale acestora;
- (b) a obține informații în legătură cu auditul statutar de la orice persoană;
- (c) a efectua inspecții la fața locului de către auditorii statutari sau firmele de audit;
- (d) a sesiza autoritățile judiciare în vederea urmăririi penale;
- (e) a solicita experților să efectueze controale și investigații;
- (f) a adopta măsuri administrative și de a impune sancțiunile menționate la articolul 30a din Directiva 2006/43/CE.

Autoritățile competente pot utiliza competențele menționate la primul paragraf numai în legătură cu:

- (a) auditorii statutari și firmele de audit care desfășoară audituri statutare la entități de interes public;
- (b) persoanele implicate în activitățile auditorilor statutari și ale firmelor de audit care desfășoară audituri statutare la entități de interes public;
- (c) entitățile de interes public auditate, cu filialele acestora și cu terții afiliați;
- (d) terții cărora auditorii statutari și firmele de audit care desfășoară audituri statutare pentru entități de interes public le-au externalizat anumite funcții și activități; și
- (e) persoanele care au legătură cu auditorii statutari și cu firmele de audit care desfășoară audituri statutare la entități de interes public.

(4) Statele membre se asigură că autorităților competente le este permis să își exercite competențele de supraveghere și de investigare în oricare dintre modurile următoare:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(5) Competențele de supraveghere și de investigare se exercită cu respectarea deplină a dreptului intern, în special a principiilor respectării vieții private și a dreptului la apărare.

(6) Prelucrarea datelor cu caracter personal prelucrate în timpul exercitării competențelor de supraveghere și de investigație în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

Articolul 24

Delegarea atribuțiilor

(1) Statele membre pot delega sau pot autoriza autoritățile competente menționate la articolul 20 alineatul (1) să delege oricare dintre atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament, altor autorități sau organisme desemnate sau autorizate în alt mod prin lege în vederea îndeplinirii unor astfel de atribuții, cu excepția atribuțiilor referitoare la:

- (a) sistemul de asigurare a calității menționat la articolul 26;
- (b) investigațiile menționate la articolul 23 din prezentul regulament și la articolul 32 din Directiva 2006/43/CE care sunt determinate de sistemul respectiv de asigurare a calității sau de o sesizare din partea unei alte autorități; și
- (c) sancțiunile și măsurile menționate în capitolul VII din Directiva 2006/43/CE, în legătură cu inspecțiile de asigurare a calității sau cu investigarea auditorilor statuari ai entităților de interes public.

(2) Orice executare a atribuțiilor de către alte autorități și organisme face obiectul unei delegări exprese a autorității competente. Delegarea specifică atribuțiile delegate și condițiile în care acestea trebuie îndeplinite.

În cazul în care autoritatea competentă delegă atribuții către alte autorități sau organisme, aceasta este în măsură să redobândească, de la caz la caz, competențele respective.

(3) Autoritățile sau organismele sunt organizate astfel încât să nu existe conflicte de interese. Responsabilitatea finală pentru supravegherea conformității cu dispozițiile prezentului regulament și cu măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia revine autorității competente care delegă atribuțiile respective.

Autoritatea competentă informează Comisia și autoritățile competente ale statelor membre cu privire la orice acord încheiat în scopul delegării de atribuții, inclusiv condițiile exacte care reglementează delegările respective.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide să delege atribuțiile menționate la alineatul (1) litera (c) altor autorități sau organe desemnate sau autorizate în alt mod să îndeplinească astfel de atribuții, dacă majoritatea persoanelor implicate în guvernarea respectivei autorități sau a respectivului organ sunt independente de profesia auditului.

Articolul 25

Cooperarea cu alte autorități competente la nivel național

Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 20 alineatul (1) și, după caz, orice autoritate căreia o astfel de autoritatea competentă i-a delegat atribuții cooperează la nivel național cu:

- (a) autoritățile competente menționate la articolul 32 alineatul (4) din Directiva 2006/43/CE;
- (b) autoritățile menționate la articolul 20 alineatul (2), indiferent dacă au fost sau nu desemnate autorități competente în sensul prezentului regulament;
- (c) unitățile de informații financiare și autoritățile competente menționate la articolele 21 și 37 din Directiva 2005/60/CE.

În scopul cooperării menționate, se aplică obligația de a păstra secretul profesional prevăzută la articolul 22 din prezentul regulament.

CAPITOLUL II

Asigurarea calității, monitorizarea pieței și transparența autorităților competente

Articolul 26

Asigurarea calității

(1) În sensul prezentului articol:

- (a) „inspecții” înseamnă verificări de asigurare a calității pentru auditorii statutari și firmele de audit, care sunt efectuate de un inspector și nu constituie investigații în sensul articolului 32 alineatul (5) din Directiva 2006/43/CE;
- (b) „inspector” înseamnă un evaluator care întrunește cerințele prevăzute la alineatul (5) primul paragraf litera (a) din prezentul articol și care este angajat de sau într-un raport contractual de altă natură cu o autoritate competentă;
- (c) „expert” înseamnă o persoană fizică având experiență specifică în piețe financiare, raportare financiară, audit și alte domenii relevante pentru inspecții, inclusiv o persoană care exercită activitatea de auditor statutar.

(2) Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 20 alineatul (1) instituie un sistem eficient de asigurare a calității auditului.

Acestea desfășoară verificări de asigurare a calității auditorilor statutari și a firmelor de audit care desfășoară audituri statutare la entități de interes public pe baza unei analize a riscurilor și:

- (a) în cazul auditorilor statutari și al firmelor de audit care efectuează audituri statutare la entități de interes public, altele decât cele definite la articolul 2 punctele 17 și 18 din Directiva 2006/43/CE, cu o frecvență de cel puțin 3 ani; și
- (b) în alte cazuri decât cele menționate la litera (a), cu o frecvență de cel puțin șase ani.

(3) Autoritatea competentă are următoarele responsabilități:

- (a) aprobarea și modificarea metodologiilor de inspecție, inclusiv a manualelor privind inspecțiile și urmărirea ulterioară, a metodologiilor de raportare și a programelor de inspecție periodică;
- (b) aprobarea și modificarea rapoartelor de inspecție și a rapoartelor de urmărire ulterioară;
- (c) aprobarea și numirea inspectorilor pentru efectuarea fiecărei inspecții.

Autoritatea competentă alocă resurse adecvate pentru sistemul de asigurare a calității.

(4) Autoritatea competentă organizează sistemul de asigurare a calității în mod independent de auditorii statutari și firmele de audit verificate.

Autoritatea competentă asigură introducerea de politici și proceduri adecvate în ceea ce privește independența și obiectivitatea personalului, inclusiv a inspectorilor, precum și în ceea ce privește gestionarea sistemului de asigurare a calității.

(5) Atunci când desemnează inspectorii, autoritatea competentă utilizează criteriile următoare:

- (a) inspectorii au educația profesională adecvată, experiență relevantă în desfășurarea de audituri statutare și în raportarea financiară și dispun de pregătire specializată în ceea ce privește verificările de asigurare a calității;
- (b) persoana care exercită activitatea de auditor statutar sau care este angajată sau asociată în alt mod unui auditor statutar sau unei firme de audit nu are dreptul de a acționa în calitate de inspector;
- (c) o persoană nu poate acționa în calitate de inspector în cadrul unei inspecții a unui auditor statutar sau a unei firme de audit decât după cel puțin trei ani de la încetarea parteneriatului, a contractului de angajare sau a oricărei alte asocieri cu auditorul statutar sau cu firma de audit în cauză;
- (d) inspectorii trebuie să declare că nu se află în conflict de interese cu auditorul statutar sau firma de audit care urmează să fie inspectată.

Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), atunci când numărul inspectorilor de care dispune autoritatea competentă nu este suficient, aceasta poate contracta experți pentru a efectua inspecții specifice. De asemenea, autoritatea competentă poate fi asistată de experți atunci când prezența lor este importantă pentru desfășurarea corespunzătoare a inspecției. În aceste situații, autoritățile competente și experții respectă dispozițiile prezentului alineat. Experții nu sunt implicați în guvernarea asociațiilor și organismelor profesionale și nici angajați sau contractați în alt mod de către acestea, dar pot fi membri ai acestora.

(6) Inspecțiile cuprind cel puțin următoarele elemente:

- (a) evaluarea modului în care este conceput sistemul intern de control de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit;
- (b) testarea adecvată a conformității procedurilor și verificarea dosarelor de audit ale entităților de interes public în scopul verificării eficacității sistemului intern de control de calitate;
- (c) pe baza constatărilor inspecției conform literelor (a) și (b) din prezentul alineat, evaluarea conținutului celui mai recent raport anual de transparență publicat de un auditor statutar sau de o firmă de audit în conformitate cu articolul 13.

(7) Sunt verificate cel puțin următoarele politici și proceduri interne de control de calitate ale auditorului statutar sau ale firmei de audit:

- (a) respectarea de către auditorul statutar sau de către firma de audit a standardelor aplicabile privind auditul și controlul calității, precum și a cerințelor privind etica și independența, inclusiv a celor prevăzute în capitolul IV din Directiva 2006/43/CE și la articolele 4 și 5 din prezentul regulament, precum și a actelor cu putere de lege și a actelor administrative relevante ale statului membru în cauză;
- (b) cantitatea și calitatea resurselor utilizate, inclusiv respectarea cerințelor privind formarea continuă, stabilite la articolul 13 din Directiva 2006/43/CE;
- (c) respectarea cerințelor prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament privind onorariile de audit percepute.

În scopul verificării conformității, dosarele de audit se selectează pe baza unei analize a riscului ca auditul statutar să fie efectuat necorespunzător.

Autoritățile competente evaluează periodic metodologiile în baza cărora auditorii statutari și firmele de audit derulează auditul statutar.

Pe lângă inspecția descrisă la primul paragraf, autoritățile competente au competența de a desfășura alte inspecții.

(8) Constatările și concluziile inspecțiilor pe care se bazează recomandările, inclusiv constatările și concluziile privind raportul de transparență, sunt comunicate și dezbătute cu auditorul statutar sau cu firma de audit inspectată înainte de finalizarea raportului de inspecție.

Auditorul statutar sau firma de audit pune în aplicare recomandările transmise în urma inspecției într-o perioadă rezonabilă stabilită de autoritatea competentă. În cazul în care recomandările se referă la sistemul intern de control de calitate al auditorului statutar sau al firmei de audit, această perioadă nu depășește 12 luni.

(9) Desfășurarea inspecției face obiectul unui raport care include principalele concluzii și recomandări ca urmare a verificării de asigurare a calității.

Articolul 27

Monitorizarea calității pieței și a concurenței

(1) Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 20 alineatul (1) și Rețeaua europeană în domeniul concurenței (REC), după caz, monitorizează cu regularitate evoluția pieței serviciilor de audit statutar furnizate entităților de interes public și analizează în special următoarele aspecte:

- (a) riscurile care decurg dintr-o prezență ridicată de deficiențe de calitate ale auditorului statutar sau ale firmei de audit, inclusiv deficiențe sistematice din cadrul unei rețele de firme de audit, care pot duce la dispariția firmelor de audit, perturbarea prestării serviciilor de audit statutar într-un anumit sector sau în mai multe sectoare, cumularea riscurilor de deficiențe de audit și impactul asupra stabilității generale a sectorului financiar;
- (b) nivelurile de concentrare a pieței, inclusiv în anumite sectoare;
- (c) rezultatele activității comitetelor de audit;
- (d) necesitatea adoptării de măsuri în vederea diminuării riscurilor menționate la litera (a).

(2) Fiecare autoritate competentă și REC, după caz, întocmește un raport referitor la evoluția pieței serviciilor de audit statutar furnizate entităților de interes public, pe care îl transmite COESA, AEVMP, ABE, EIOPA și Comisiei până la 17 iunie 2016 și, ulterior, cel puțin la fiecare 3 ani.

După ce se consultă cu COESA, AEVMP, ABE și EIOPA, Comisia utilizează aceste rapoarte pentru a elabora un raport comun privind evoluția la nivelul Uniunii. Raportul comun în cauză este transmis Consiliului, Băncii Centrale Europene și Comitetului european pentru risc sistemic, precum și Parlamentului European, după caz.

Articolul 28

Transparența autorităților competente

Autoritățile competente sunt transparente și publică cel puțin:

- (a) rapoarte anuale de activitate privind atribuțiile lor în temeiul prezentului regulament;
- (b) programe de lucru anuale privind atribuțiile lor în temeiul prezentului regulament;
- (c) un raport anual privind rezultatele generale ale sistemului de asigurare a calității. Acest raport cuprinde informații referitoare la recomandările emise, monitorizarea punerii în aplicare a recomandărilor, măsurile de supraveghere luate și sancțiunile impuse. De asemenea, cuprinde informații cantitative și alte informații cheie legate de performanță în ceea ce privește resursele financiare și umane, precum și eficiența și eficacitatea sistemului de asigurare a calității;
- (d) informațiile în formă agregată cu privire la constatările și concluziile inspecțiilor, prevăzute la articolul 26 alineatul (8) primul paragraf. Statele membre pot solicita publicarea acestor constatări și concluzii din inspecțiile individuale.

CAPITOLUL III

Cooperarea între autoritățile competente și relațiile cu autoritățile europene de supraveghere

Articolul 29

Obligația de a coopera

Autoritățile competente din statele membre cooperează atunci când este necesar în sensul prezentului regulament, inclusiv în cazurile în care practicile care fac obiectul investigației nu constituie o încălcare a dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative în vigoare în statul membru în cauză.

Articolul 30

Instituirea COESA

- (1) Fără a aduce atingere organizării supravegherii auditului la nivel național, cooperarea dintre autoritățile competente este organizată în cadrul COESA.
- (2) COESA este compus din câte un membru din fiecare stat membru, care este un reprezentant la nivel înalt din partea autorităților competente menționate la articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE, și un membru desemnat de AEVMP, denumiți în continuare „membri”.
- (3) ABE și EIOPA sunt invitate să participe la reuniunile COESA în calitate de observatori.
- (4) COESA se reunește periodic și, după caz, la solicitarea Comisiei sau a unui stat membru.
- (5) Fiecare membru al COESA dispune de un vot, cu excepția membrului desemnat de AEVMP, care nu are drept de vot. Cu excepția dispozițiilor contrare, deciziile COESA se iau cu majoritate simplă de către membrii săi.
- (6) Președintele COESA este ales sau demis cu o majoritate de 2/3 dintre membri de pe o listă de candidați reprezentând autoritățile competente menționate la articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2006/43/CE. Președintele este ales pentru un mandat de patru ani. Președintele nu poate să-și exercite funcția pe durata a două mandate consecutive, dar poate fi reales după o perioadă de întrerupere de patru ani.

Vicepreședintele este desemnat sau demis de către Comisie.

Președintele și vicepreședintele nu dispun de drepturi de vot.

În cazul în care președintele își prezintă demisia sau este demis înainte de sfârșitul mandatului său, vicepreședintele exercită în mod provizoriu funcția de președinte până la următoarea reuniune a COESA, în cadrul căreia se alege un președinte pentru durata rămasă a mandatului.

- (7) COESA:
 - (a) facilitează schimbul de informații, de cunoștințe de specialitate și de bune practici pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și a Directivei 2006/43/CE;
 - (b) furnizează consiliere la nivel de experți pentru Comisie, precum și pentru autoritățile competente, la solicitarea acestora, cu privire la chestiuni legate de punerea în aplicare a prezentului regulament și a Directivei 2006/43/CE;
 - (c) contribuie la evaluarea tehnică a sistemelor publice de supraveghere ale țărilor terțe și la cooperarea internațională dintre statele membre și țările terțe în acest domeniu, menționate la articolul 46 alineatul (2) și la articolul 47 alineatul (3) din Directiva 2006/43/CE;
 - (d) contribuie la examinarea tehnică a standardelor internaționale de audit, inclusiv a proceselor de elaborare a acestora, în scopul adoptării lor la nivelul Uniunii;
 - (e) contribuie la îmbunătățirea mecanismelor de cooperare pentru supravegherea auditorilor statuari, a firmelor de audit al entităților de interes public sau a rețelelor din care acestea fac parte;
 - (f) îndeplinesc alte atribuții de coordonare în cazurile prevăzute în prezentul regulament sau în Directiva 2006/43/CE.
- (8) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale menționate la alineatul (7) litera (c), COESA solicită asistență din partea AEVMP, ABE sau EIOPA în măsura în care această solicitare este legată de cooperarea internațională între state membre și țări terțe în domeniul auditului statutar al entităților de interes public supravegheate de autoritățile europene de supraveghere respective. În cazul în care se solicită astfel de asistență, AEVMP, ABE sau EIOPA asistă COESA în această atribuție.
- (9) În scopul îndeplinirii atribuțiilor sale, COESA poate adopta orientări sau avize fără caracter obligatoriu.

Comisia publică orientările și avizele adoptate de COESA.

- (10) COESA preia toate atribuțiile existente și în curs de desfășurare, după caz, ale Grupului european al organelor de supraveghere a auditorilor (GEOSA) înființat prin Decizia 2005/909/CE.
- (11) COESA poate institui subgrupuri cu statut permanent sau *ad hoc* pentru a analiza anumite chestiuni în cadrul mandatului stabilit. Participarea la discuțiile subgrupurilor poate fi extinsă pentru a include autoritățile competente din țările Spațiului Economic European (denumit în continuare SEE) în domeniul supravegherii auditului sau pentru a include pe bază de invitație, de la caz la caz, autoritățile competente din țări care nu sunt membre ale UE sau SEE, sub rezerva primirii unei aprobări din partea membrilor COESA. Participarea unei autorități competente dintr-un stat care nu este membru al UE sau SEE poate face obiectul unei restricții ca durată.
- (12) COESA instituie un subgrup în scopul executării atribuțiilor menționate la alineatul (7) litera (c). Subgrupul respectiv este prezidat de membrul desemnat de AEVMP în temeiul alineatului (2).
- (13) La solicitarea a cel puțin trei membri sau din proprie inițiativă, atunci când acest lucru este considerat util și/sau necesar, președintele COESA poate invita experți, inclusiv practicieni, cu competențe specifice într-o chestiune de pe ordinea de zi să participe la deliberările COESA sau ale subgrupurilor sale în calitate de observatori. COESA poate invita reprezentanți ai autorităților competente din țări terțe cu competențe în domeniul supravegherii auditului să participe la deliberările COESA sau ale subgrupurilor sale în calitate de observatori.
- (14) Secretariatul COESA este asigurat de către Comisie. Cheltuielile COESA sunt incluse în estimările Comisiei.
- (15) Președintele pregătește ordinea de zi provizorie pentru fiecare reuniune a COESA, ținând seama în mod corespunzător de contribuțiile scrise ale membrilor.
- (16) Președintele sau, în absența acestuia, vicepreședintele comunică opiniile ori pozițiile COESA numai cu aprobarea membrilor săi.
- (17) Discuțiile din cadrul COESA nu sunt publice.
- (18) COESA își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 31

Cooperarea privind verificările de asigurare a calității, investigațiile și inspecțiile la fața locului

- (1) Autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a asigura o cooperare eficientă la nivelul Uniunii în ceea ce privește verificările de asigurare a calității.
- (2) Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita sprijinul autorității competente dintr-un alt stat membru în legătură cu verificările de asigurare a calității auditorilor statutari sau a firmelor de audit care fac parte dintr-o rețea care desfășoară activități semnificative în statul membru respectiv.
- (3) În cazul în care o autoritate competentă primește o solicitare din partea unei autorități competente din alt stat membru de a acorda asistență la verificarea de asigurare a calității a auditorilor statutari sau a firmelor de audit care fac parte dintr-o rețea care desfășoară activități semnificative în statul membru respectiv, aceasta trebuie să îi permită autorității competente solicitante să acorde asistență la o astfel de verificare de asigurare a calității.

Autoritatea competentă solicitantă nu are dreptul să acceseze informații care pot încălca normale privind securitatea națională sau pot aduce atingere suveranității, securității și ordinii publice a statului membru solicitat.

(4) În cazul în care o autoritate competentă constată că se comit sau au fost comise acte care contravin dispozițiilor prezentului regulament pe teritoriul unui alt stat membru, aceasta informează într-un mod cât mai specific autoritatea competentă a statului membru respectiv cu privire la această constatare. Autoritatea competentă a celui alt stat membru acționează în mod corespunzător. Aceasta informează autoritatea competentă care a transmis notificarea cu privire la rezultatele acțiunii respective și, în măsura în care este posibil, cu privire la evoluțiile intermediare semnificative.

(5) Autoritatea competentă a unui stat membru poate să solicite unei autorități competente dintr-un alt stat membru să desfășoare o investigație pe teritoriul acestuia din urmă.

De asemenea, poate solicita să li se permită angajaților săi să însoțească personalul autorității competente din acel stat membru pe durata investigației, inclusiv în inspecțiile la fața locului.

Investigația sau inspecția face integral obiectul unui control general din partea statului membru pe al cărui teritoriu este efectuată.

(6) Autoritatea competentă solicitată poate refuza să dea curs solicitării de a efectua o investigație, astfel cum se prevede la alineatul (5) primul paragraf, sau solicitării ca personalul său să fie însoțit de personalul unei autorități competente dintr-un alt stat membru, astfel cum se prevede la alineatul (5) al doilea paragraf, în situațiile următoare:

- (a) investigația sau inspecția la fața locului poate încălca normele privind securitatea națională sau aduce atingere suveranității, securității sau ordinii publice a statului membru solicitat;
- (b) au fost deja inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane pe lângă autoritățile statului membru solicitat;
- (c) a fost adoptată deja o hotărâre definitivă cu privire la aceleași acțiuni și împotriva aceluiași persoane de către autoritățile din statul membru solicitat.

(7) În cazul unei verificări de asigurare a calității, al unei investigații cu efecte transfrontaliere, autoritățile competente ale statelor membre implicate pot transmite o cerere comună către COESA, solicitându-i să coordoneze verificarea sau investigația.

Articolul 32

Colegiile autorităților competente

(1) Pentru a înlesni îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 26, articolul 31 alineatele (4)-(6) din prezentul regulament și la articolul 30 din Directiva 2006/43/CE cu privire la anumiți auditori statutari, la anumite firme de audit sau la rețelele acestora, se pot constitui colegii cu participarea autorității competente a statului membru de origine și a oricărei alte autorități competente, cu condiția ca:

- (a) auditorul statutar sau firma de audit să presteze servicii de audit statutar în beneficiul unor entități de interes public din jurisdicția statului membru în cauză; sau
- (b) o filială a firmei de audit să fie înregistrată în jurisdicția statului membru în cauză.

(2) În cazul anumitor auditori statutari sau firme de audit, autoritatea competentă a statului membru de origine acționează în calitate de mediator.

(3) În ceea ce privește anumite rețele, autoritățile competente ale statelor membre în care rețeaua desfășoară activități semnificative poate solicita COESA să înființeze un colegiu cu participarea autorităților competente solicitante.

(4) În termen de 15 zile lucrătoare de la înființarea colegiului autorităților competente cu privire la o anumită rețea, membrii colegiului aleg un mediator. În absența unui acord, COESA numește un mediator dintre membrii colegiului.

Membrii colegiului evaluează la fiecare cinci ani alegerea mediatorului pentru a se asigura că mediatorul ales este în continuare cel mai adecvat.

- (5) Mediatorul conduce ședințele colegiului, coordonează acțiunile colegiului și asigură schimbul de informații eficient între membrii colegiului.
- (6) În termen de 10 zile lucrătoare de la data alegerii sale, mediatorul elaborează acorduri scrise de coordonare în cadrul colegiilor cu privire la:
- (a) informațiile care fac obiectul schimbului între autoritățile competente;
 - (b) situațiile în care autoritățile competente trebuie să se consulte;
 - (c) situațiile în care autoritățile competente pot delega atribuții de supraveghere în conformitate cu articolul 33.
- (7) În lipsa unui acord cu privire la acordurile scrise de coordonare menționate la alineatul (6), orice membru al colegiului poate sesiza COESA. Mediatorul ține cont în mod corespunzător de recomandarea COESA privind acordurile scrise de coordonare înainte de a conveni asupra textului final. Acordurile scrise de coordonare alcătuiesc un singur document care conține o justificare completă a tuturor diferențelor semnificative față de recomandarea COESA. Mediatorul transmite acordurile scrise de coordonare membrilor colegiilor și COESA.

Articolul 33

Delegarea atribuțiilor

Autoritatea competentă a statului membru de origine poate delega oricare din atribuțiile sale unei autorități competente dintr-un alt stat membru, cu condiția ca acea autoritate competentă să își dea acordul. Delegarea atribuțiilor nu afectează responsabilitatea autorității competente care delegă.

Articolul 34

Confidențialitatea și secretul profesional în ceea ce privește cooperarea dintre autoritățile competente

- (1) Toate persoanele care lucrează sau au lucrat în cadrul organismelor implicate în cadrul de cooperare între autorități competente, astfel cum este menționat la articolul 30, au obligația de a păstra secretul profesional. Informațiile care fac obiectul obligației de respectare a secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane sau autorități, exceptând cazurile în care dezvăluirea informațiilor este necesară în proceduri judiciare sau reprezintă o obligație legală în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.
- (2) Articolul 22 nu împiedică organismele implicate în cadrul de cooperare între autorități competente, astfel cum este menționat la articolul 30, să facă schimb de informații confidențiale cu autoritățile competente. Informațiile schimbate în acest mod fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional, obligație la care se supun și persoanele angajate sau care au fost angajate de autoritățile competente.
- (3) Toate informațiile care fac obiectul schimbului în temeiul prezentului regulament între organisme implicate în cadrul de cooperare între autorități competente, astfel cum este menționat la articolul 30, și autoritățile competente și alte autorități și organisme sunt considerate confidențiale, cu excepția cazurilor în care divulgarea acestora reprezintă o obligație legală în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.

Articolul 35

Protecția datelor cu caracter personal

- (1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în statele membre în scopul aplicării prezentului regulament.
- (2) În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de COESA, AEVMP, ABE și EIOPA în contextul prezentului regulament și al Directivei 2006/43/CE, se aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

CAPITOLUL IV

Cooperarea cu autorități din țări terțe și cu organizații și organisme internaționale

Articolul 36

Acordul privind schimbul de informații

(1) Autoritățile competente pot încheia acorduri de cooperare privind schimbul de informații cu autorități competente din țări terțe numai dacă informațiile dezvăluite fac obiectul unor garanții de respectare a secretului profesional în țările terțe în cauză, care să fie cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolele 22 și 34. Autoritățile competente comunică fără întârziere COESA acordurile respective și le notifică Comisiei.

Se face schimb de informații în temeiul prezentului articol numai în situațiile în care schimbul de informații este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor autorităților competente respective în temeiul prezentului regulament.

În cazul în care un astfel de schimb de informații implică transferul de date cu caracter personal către o țară terță, statele membre respectă dispozițiile Directivei 95/46/CE, iar COESA respectă dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Autoritățile competente cooperează cu autoritățile competente sau cu alte organisme relevante ale țărilor terțe cu privire la verificările de asigurare a calității și cu privire la investigațiile auditorilor statutare și ale firmelor de audit. La solicitarea unei autorități competente, COESA contribuie la această cooperare și la instituirea unei convergențe în materie de supraveghere cu țările terțe.

(3) Atunci când cooperarea sau schimbul de informații implică documente de lucru privind auditul sau alte documente deținute de auditorii statutare sau de firmele de audit, se aplică dispozițiile articolului 47 din Directiva 2006/43/CE.

(4) COESA elaborează orientări privind conținutul acordurilor de cooperare și privind schimbul de informații menționate la prezentul articol.

Articolul 37

Comunicarea informațiilor primite de la țări terțe

Autoritatea competentă dintr-un anumit stat membru poate dezvălui informațiile confidențiale primite din partea autorităților competente ale țărilor terțe, în cazul în care acest lucru este prevăzut într-un acord de cooperare, numai dacă a primit acordul expres al autorității competente care a transmis informațiile și, după caz, dacă informațiile sunt dezvăluite exclusiv în scopul pentru care autoritatea competentă respectivă și-a dat acordul sau dacă o astfel de dezvăluire reprezintă o obligație în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.

Articolul 38

Comunicarea informațiilor transferate către țări terțe

Autoritatea competentă a unui stat membru impune ca informațiile confidențiale pe care le transmite unei autorități competente dintr-o țară terță să poată fi dezvăluite de autoritatea competentă unor terți sau unor autorități numai după ce a obținut în prealabil acordul expres al autorității competente care a transmis informațiile, în conformitate cu dreptul intern a acesteia, și cu condiția ca informațiile să fie dezvăluite numai în scopul pentru care autoritatea competentă a statului membru și-a dat acordul sau dacă dezvăluirea informațiilor reprezintă o obligație legală în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern sau este necesară în cadrul unor proceduri judiciare din țara terță respectivă.

Articolul 39

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani, începând cu 16 iunie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 40

Evaluare și raportare

- (1) Comisia evaluează activitățile și eficacitatea sistemului de cooperare dintre autoritățile competente în cadrul COESA, menționat la articolul 30, în special în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor COESA definite la alineatul (7) din articolul menționat și întocmește un raport cu privire la aceste aspecte.
- (2) Evaluarea ține seama de evoluțiile la nivel internațional, în special cu privire la consolidarea cooperării cu autoritățile competente din țări terțe și contribuirea la îmbunătățirea mecanismelor de cooperare pentru supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit al entităților de interes public care fac parte din rețele internaționale de audit. Comisia finalizează evaluarea până la 17 iunie 2019.
- (3) Raportul este prezentat Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul. Raportul ia în considerare progresele înregistrate în domeniul cooperării între autoritățile competente în cadrul COESA, de la începutul funcționării acestui cadru, și propune măsuri viitoare de îmbunătățire a eficacității cooperării dintre autoritățile competente ale statelor membre.
- (4) Până la 17 iunie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 41

Dispoziție tranzitorie

- (1) Începând cu 17 iunie 2020, o entitate de interes public nu încheie un contract pentru o misiune de audit cu un anumit auditor statutar sau o anumită firmă de audit și nici nu prelungește o misiune a acestuia (acesteia) dacă auditorul statutar sau firma de audit respectivă a prestat servicii de audit pentru entitatea de interes public în cauză pe o perioadă de cel puțin 20 de ani consecutivi la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(2) Începând cu 17 iunie 2023, o entitate de interes public nu încheie un contract pentru o misiune de audit cu un anumit auditor statutar sau o anumită firmă de audit și nici nu prelungeste o misiune a acestuia (acesteia) dacă auditorul statutar sau firma de audit respectivă a prestat servicii de audit pentru entitatea de interes public în cauză pe o perioadă de cel puțin 11 ani consecutivi, dar mai scurtă de 20 de ani consecutivi la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), misiunile de audit pentru care s-au încheiat contracte înainte de 16 iunie 2014, dar care sunt încă în vigoare până la 17 iunie 2016 pot rămâne valabile până la sfârșitul duratei maxime menționate la articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 17 alineatul (2) litera (b). Se aplică articolul 17 alineatul (4).

(4) Articolul 16 alineatul (3) se aplică misiunilor de audit respective numai după expirarea duratei menționate la articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 42

Dispoziții naționale

Statele membre adoptă dispozițiile necesare astfel încât să asigure aplicarea efectivă a prezentului regulament.

Articolul 43

Abrogarea Deciziei 2005/909/CE

Decizia 2005/909/CE se abrogă.

Articolul 44

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 17 iunie 2016.

Cu toate acestea, articolul 16 alineatul (6) se aplică de la 17 iunie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS
